

ಲಿಪಿಕರಂಜಿ

ಅಕ್ಟೋಬರ್

1992

ಕನ್ನಡದ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ

ನಂದಿನಿ ಕಾವರಿ

ಪಿ. ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಪ್ರಾ

ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ

ಪ್ರಕಾಶ

ಬಹು ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ. 50 ಪೈ.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

SVR Carbendazim 50% WP ISI marked

A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.

Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.

SVR BHC 50% WP

Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಸಂಪುಟ ೧೦

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೯೨

ಸಂಚಿಕೆ ೧

ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ. ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಪಟ್ಟ ರಜನಿ ಮತ್ತು ವಿನೋದ ಟಿ. ವಿ. ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಮಕ್ಕಳ ಚಿತ್ರ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು.

ಒಮ್ಮೆಲೇ ಧಡ ಬಡ ಅಂತ ಎಳೆಂಟು ಪಾತ್ರೆಗಳು ಬಿದ್ದ ಶಬ್ದ ಆಯಿತು. “ಅಮ್ಮ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಾ ಬೀಳಿಸ್ತಿಟ್ಟು” ವಿನೋದ ಹೇಳಿದ.

“ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಅಮ್ಮ ಬೀಳಿಸಿದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀಯಾ. ಅಪ್ಪನೂ ಬೀಳಿಸಿರಬಹುದಲ್ಲ” ರಜನಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಅಮ್ಮಾನೆ ಕಣೆ. ಪಾತ್ರೆ ಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಅಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದಾಳೆ. ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ”

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :	ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಸಂಪಾದಕ : ಶಿವಕುಮಾರ್	ಲಘು ಉದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಅಪರಂಜಿ	ಸಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ	6
ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 2 ರೂ. 50 ಪೈ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 25 ರೂ. ಅಜೀವ ಚಂದಾ 250 ರೂ.	ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಳೇ ಬೀಗದ ಅವಾಂತರ	ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ ರಾಮಿ	11 14
ವಿಳಾಸ ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560 003	ಚಾರ್ಲಿ ಚಾಪ್ಲಿನ್ ಮರಳಿ ಯತ್ನವ ಮಾಡು	ಶಿವು ವಿಜಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ	18 21
ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ	ಮೂಡು ! [MOOD] ಪ್ರೀಕೇಜಿ ಪರದಾಟ ಗುಂ - ಡ	'ಪ್ರಭು' ಶಾಂತಾರಘು ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್	28 33 39

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು
ದೂರವಾಣಿ 342144

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೧೦

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೯೨

ಸಂಚಿಕೆ ೧

ಪ್ರದಯ ಗ್ರಂಥಿಯು ಜಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಂಶಯಗಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಮುಂಡಕ.

ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಗೆ ಇದು ಫಲ ಎಂದು ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾನುಭವದಿಂದ ನಾವೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಗೊಂದಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ, ಏಳಿಗೆಯಾಗುವುದೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಚಿಂದಿ ಚಿಂದಿ ಮಾಡಿ ಉಡಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕೀಳು ಕಿಂಡರ್ ಗಾರ್ಟನ್ ಮಗುವೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಷ್ಟತ್ತೊಂದನೆ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಛಿದ್ರೀಕರಣ, ಛಿದ್ರೀಕರಣವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದು, ಯೂನೋದ ಸದಸ್ಯರು 'ಯುನೋಕ್ಕೆ ಈ ದಿನ ಎಷ್ಟು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸೇರಿವೆ ಗೊತ್ತೇ! ಯು ಕಾಂಟೊನೋ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

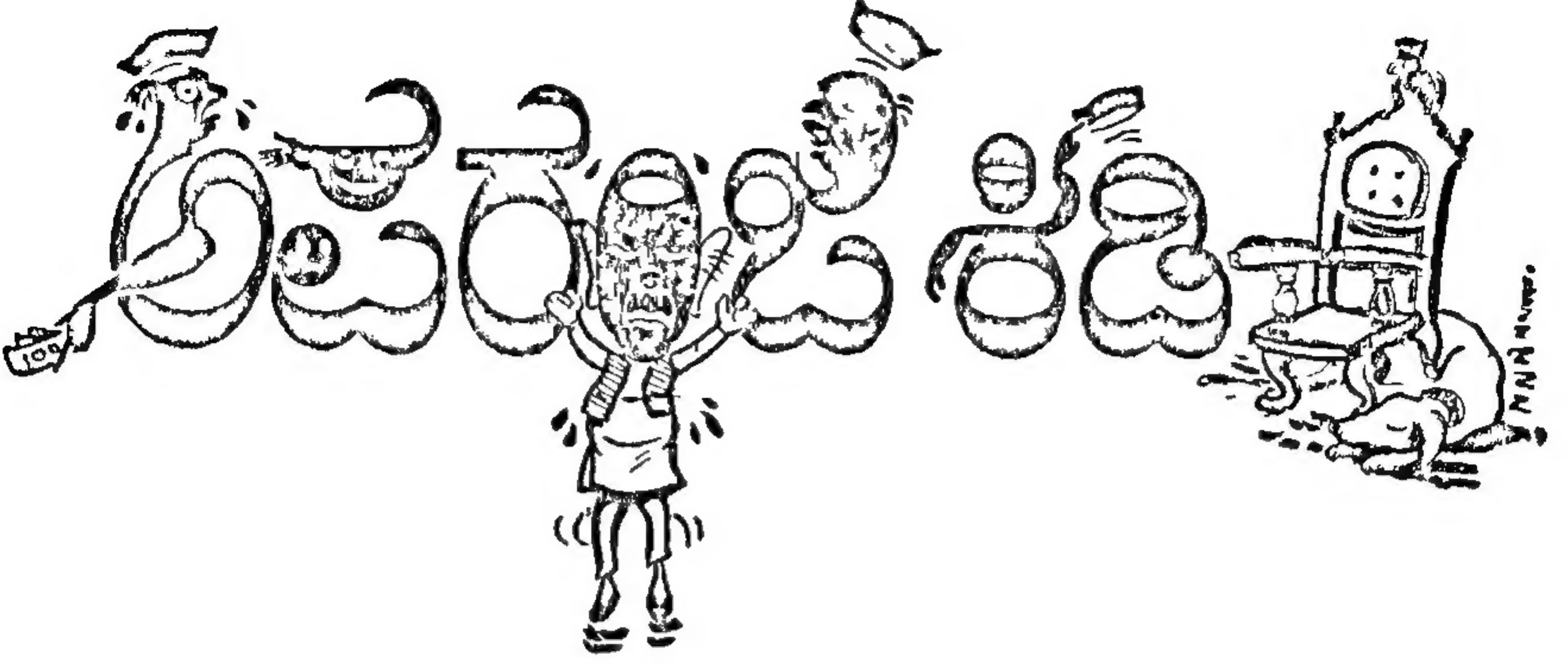
ಪ್ರಾದೇಶಿಕ, ಜನಾಂಗೀಯ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಮತೀಯ ಘರ್ಷಣೆಗಳು ವರ್ಗೀಕೃತ ಜಾಹಿರಾತುಗಳಂತೆ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ನೈಷ್ಠಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲರೂ ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಅದು ತಾರಕವೇ? ಅಶುಭ ನುಡಿಯು ವುದು ಅಪರಂಜಿಯ ಜಾಯಮಾನದಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ.....

ಅಪರಂಜಿ ನಗುತ್ತಾಳೆ—ಕಾಸ್ಪಿಕ್ ಆಗಿ.

ಪ್ರಕಾಶ್

ವೇರು ಪೇಟೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ನಿಯಮಾವಳಿ

—ಸುದ್ದಿ

ಕೋಟಿ ಸೂರೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ. ...!

*

*

*

ಕಾಶ್ಮೀರ; ಪಾಕ್ ನಿಲುವಿಗೆ ಆಫ್ಫನ್ ಬೆಂಬಲ

—ಸುದ್ದಿ

ಪಾಗಲಕಾಯಿಗೆ ಬೇವಿನಕಾಯಿ ಸಾಕ್ಷಿ !

*

*

*

ವಿನ್ ಚಡ್ಡಾ ಅವರ ಹೆಸರು ಕೊನೆಗೆ
ಅನ್ವರ್ಥವಾಯಿತು !!

*

*

*

ಸೋಮಾರಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಭದ್ತಿ ಇಲ್ಲ

ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್

‘ನವ’ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೆ ?

*

*

*

ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವಾಣಿಜ್ಯಮಯ

ರಾಜ್ಯಪಾಲರು

ಅರಣ್ಯರೋದನ ಅಂದರೆ ಇದು !

*

*

*

ಹಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಲೋಕಾಯುಕ್ತ ಬಲೆಗೆ

ಸುದ್ದಿ

ನಾವೂ ಮುಂದೆ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಬಹುದು
ಎಂದು ಬಂಧಿತರು ಸಂತಸವಟ್ಟರಂತೆ !

*

*

*

ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಮಳೆ

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಹುಪ್ಪ ! ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಡಿ !!

*

*

*

ಬೆಳ್ಳಿ ಆಮದು ಯೋಜನೆ ಜಾರಿ ಸಂಭವ

—ಸುದ್ದಿ

ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಆ ತಲೋ ?

*

*

*

ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದುದ್ದಕ್ಕಾದರೂ ಭಾರತಕ್ಕೆ
ಬಾರ್ಸಿಲೋನಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ಕೊಡಬಹುದಿತ್ತು !

*

*

*

ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ
(ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ)

ಶ್ರೀ ಮೊಯಿಲಿ

ಅನುಭವದ ಮಾತು !

ಲಘು ಉದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಅಪರಂಜಿ

ಸಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ಅಪರಂಜಿಗೆ ಯಾಕೋ ಜೀವನವೇ ಬೇಜಾರಾಗಿತ್ತು. ಸಿನಿಮಾ ಶೂಟಿಂಗ್ ಮುಗಿದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹೋಯ್ತೆನೋ ಅನಿಸಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವಾಪಸು ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದಳು. ಅವಳು ಹೊರಡುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ನನ್ನ ಪತಿ ಲಘು ಹಾಗೂ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಕೊಡುವ ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದರು. ಒಳ್ಳೇ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು.

“ಭಾವಾ. ನಾನು ಕೂಡಾ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಕೀರಿಕೆ ಹಾಕೇ ಬಿಟ್ಟಳು ಅಪರಂಜಿ. ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಮುಗಿದ ನಂತರ.

“ನಿನ್ನಂತಹ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ನಿಷ್ಕೆಯುಳ್ಳ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕೊಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು ಅರ್ಥಗಂಟಿಯ ತನಕ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಉಪನ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕೊಟ್ಟರು ನಮ್ಮವರು. (ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ನೂರೈವತ್ತು ರೂ. ಗಳ ಸಂಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಟೀ ಶರ್ಟನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರ ಫಲವಿರಬೇಕು.

ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮುಂದೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅರ್ಜಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದು ತಾವೇ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು “ವಿಶ್ ಯೂ ಆಲ್ ಲಕ್ ಮೈ ಡಿಯರ್ ಗರ್ಲ್” ಎಂದು ಥೇಟ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಿನಿಮಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಯ ಕೈ ಕುಲುಕಿದರು.

ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಅಪರಂಜಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಲು ಒದಲೇ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನದೇ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಗಳಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸುಂದರ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ “ಅಕ್ಕಾ ನೀನೊಂದಿಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡು” ಎಂದಳು.

ಸರಿ, ನನ್ನ ತಲೆಯೂ ರಭಸದಿಂದ ಓಡಿತು. “ಅಪರಂಜಿ, ಶುಂಭಾ ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸ ಅಂದ್ರೆ. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ, ಜ್ಯಾಮ್, ಜೆಲ್ಲಿ, ಸ್ಕ್ವಾಷ್ ಮಾಡಿ ಮಾರುವುದು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಾಗದ ತಂದು ಕವರುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಅದೂ ಬೇಡ ಎಂದ್ರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಗ್ಗದ ಬೆಲೆಗೆ ತಂದು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಕ್ಕಳ ಒಟ್ಟೆ ಹೊಲಿದು ಮಾರಬಹುದು. ನಿನಗೆ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತೆ ಅಂದ್ರೆ ಗ್ರಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾರು. ಇನ್ನೊಂದು ಐಡಿಯಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು. ವರ್ವಕ್ಕೆರಡು ಸಲ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕರೋಲ್ ಬಾಗ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಿಂದ ತಂದು ಪಂಜಾಬಿ ಡ್ರೆಸ್ಸುಗಳು, ಸ್ವೆಟರುಗಳನ್ನು ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಮಾರು. ಮಾರುವ ಮುನ್ನ ಅವುಗಳ ಲೇಬಲ್ ತೆಗೆದು, ನನ್ನ ಲೇಬಲ್ ಹಚ್ಚುವುದು ಮರೆಯಬೇಡ. ನಿನ್ನದೇ ಸ್ವಂತ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಆ ಡ್ರೆಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಕಸೂತಿ ಮಾಡಿಬಿಡು” ಎಂದೆ.

“ಅಕ್ಕಾ ಘಾಟಿಕಣೆ ನೀನು! ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ. ಅಂದ್ವಾಗೆ ನೀನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕೂತು ಭಾವನ ಡೋರ್ ಮ್ಯಾಟ್ ಆಗಿರುವ ಬದಲು ನೀನೇ ಯಾಕೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಾರ್ದು?” ಎಂತಹ ಸ್ಪಷ್ಟೆ!

ನಮ್ಮ ಪಿಟಿಪಿಟಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರದೆ ಎದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದ ನಮ್ಮಜಮಾನರು “ಡೋರ್ ಮ್ಯಾಟ್” ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡವರು “ಅಪರಂಜಿ, ಕಾಯರ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ತಂದ ತೆಂಗಿನ ಜುಂಗಿನಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಡೋರ್ ಮ್ಯಾಟ್ ಹೊಲಿಸಬಹುದಷ್ಟು. ಹೋದ ತಿಂಗಳು ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರೇ ಅಂತಹ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ನಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದರು!

ನಮ್ಮಜಮಾನರೇ ಹಾಗೆ. ಏನಾದರೂ ವಿಚಾರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮರಕುಟುಕನಂತೆ ಅದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುಕ್ಕುತ್ತಲೇ ಇರ್ತಾರೆ.

ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಮಲಗಿದ್ದ ನಂಜುವೂ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. “ಅಕ್ಕಾ, ಕೊಯಂಬತ್ತೂರಿನಿಂದ ಅಗ್ಗದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಬನಿಯನ್ನುಗಳನ್ನು ತಂದು, ಅದರ ಮೇಲೆ “ಐ ಲವ್ ಗೋವಾ, ಬ್ಯಾಂಗಲೂರ್” ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಛಾಪಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಬೇಲೂರು ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಚಿತ್ರ, ಸ್ವಾಚೂ ಸ್ವೇರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಮಹಾರಾಜರ ಚಿತ್ರ, ರಂಗನ ತಿಟ್ಟಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿತ್ರ ಹೀಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತರಹ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಛಾಪಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಅಂಗದಿಗೆ “ರಂಜೂ, ವಂಜೂ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್”

ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕೊಡೋಣ. ನನ್ನದು ನನ್ನದು ಫಿಫ್ಟಿ. ಫಿಫ್ಟಿ. ಪಾರ್ಟಿನರ್‌ಶಿಪ್” ಎಂದವನೇ ಅಪರಂಜಿ ಕೈ ಕುಲುಕಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಅದೇ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಲಗಿದೆವು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವರುಗಳನ್ನು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿಸುವ ಮುನ್ನ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರೂ. “ಅಪರಂಜಿ, ಬಿಟ್ಟು ಕನ್‌ಸಲ್ಟೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ. ನಿನ್ನ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಒಂದು ಪಾಲನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಬಿಡಮ್ಮ ಎಂದು ಚುಡಾಯಿಸಿದರು.

ಎಲ್ಲಾ ಅತಿಥಿಗಳೂ ಮಾಡುವಂತೆ ಅಪರಂಜಿಯೂ ಬೆಂಗಳೂರು ತಲುಪಿದ ತಕ್ಷಣ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಳು. ಪತ್ರವೂ ಇಲ್ಲ. ಫೋನ್ ಕೂಡಾ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ದೂರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ “ರಂಜೂ, ನಂಜೂ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್ ಏನಾಯಿತೋ” ಎಂದು ಹಲುಬಿದರು.

ಐದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಅಪರಂಜಿಯಿಂದ ಪತ್ರ ಬಂದಿತು. ನಾನೆಣಿಸಿದ್ದಂತೆ ಅಪರಂಜಿ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ‘ಆಂಟರ್ ಪ್ರೇನಿಯರ್’ ಏನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಪತ್ರವನ್ನು ನೀವೇ ಓದಿ ನೋಡಿ !

“ಪ್ರೀತಿಯ ಅಕ್ಕನಿಗೆ, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಡುವ ಸಪ್ರೇಮ ನಮಸ್ಕಾರ. ಆದಾಗಿ ನಾವುಗಳು ಕ್ಷೇಮ. ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದು. ...

ಭಾವನಿಗೂ ಬಿಟ್ಟು ಅಡ್ವೈಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ ನೀನೇ ಕೊಟ್ಟ ಐಡಿಯಾದಂತೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಜ್ಯಾಮ್ ಮಾಡೋಣ ಎನಿಸಿತು. ಸಿಟಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಜೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ್ಣು ತಂದೆ. ರದ್ದಿ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಬಾಟಲಾಗಳೂ ಸಿಕ್ಕವು. ಸರ್ಕಾರಿ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಜ್ಯಾಮ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತೆ. ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಜ್ಯಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನೂರು ಬಾಟಲಾಗಳನ್ನು ಆವರಿಗೆ ಇವರಿಗೆ ಕಾಂಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟೆ. ಮಿಕ್ಕ ನೂರು ಬಾಟಲಾಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದವರಿಗೆ ಮಾರಿದೆ. ಹಚ್ಚಿದ್ದ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಇವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ತೋರಿಸಿದರೂ, ಹೋಗಲಿ ಪಾವ. ನಮ್ಮ ಜನಗಳೇ ತಾನೇ ಎದುರಿಸಿದರು ಶೇಕಡಾ ಐವತ್ತು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಒಂದೊಂದು ತರಹ ಬಂದಿತು.....ನಿನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆ ಜ್ಯಾಮ್ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಲು ಹೋದಾಗ ಬ್ರೆಡ್ಡೇ ಮುರಿದು ಹೋದರೆ, ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯ

ವರ ಚಾಕುವೇ ಪುರಿದು ಹೋಯಿತಂತೆ!! ಮುಂದಿನ ಸಲ ನೀರಾಗಿ ಮಾಡೋಣ
ವೆಂದುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಲ ಜ್ಯಾಮ್ ಕೊಂಡುಕೊಂಡವರು ಅದನ್ನು
ಸ್ವಾಪ್ನಾನಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರಂತೆ!

ಇವೆಲ್ಲಾ ಗೊಡವೆಯೇ ಬೇಡ ಎಂದುಕೊಂಡು ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ
ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಕೆಡಬಾರದೆಂದು ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ
ಸೋಡಿಯಂ ಬೆಂಜೋಯೇಟ್ ಪುಡಿ ಹಾಕಿದೆ. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ತಿಂದ ಎದುರು
ಮನೆಯ ಪಾಟಿ ಇದೆಂಥ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಹಾಕಿದ್ದ ಮಿಡಿ
ಉಪ್ಪಿನಕಾಯನ್ನು ನನ್ನ ಮಗಳ ಬಾಣಂತನದಲ್ಲೂ ಉಪಯೋಸಿದೆವು. ಕಲ್ಲುಮರಿಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ರೀತಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳ
ಪ್ರಯೋಗ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದರು. ಮುಂದಿನಸಲ ಕಲ್ಲುಮರಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿದೆ. ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹುಳ ಬಿತ್ತು.....

ಆಮೇಲೆ ಹಪ್ಪಳದ ಕಥೆಯೂ ಅಷ್ಟೆ. ಹುರುಳಿ ಹಪ್ಪಳ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ
ಕೈಸುಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ "ಲಿಜ್ಜತ್ ಪಾಪಡ್" ಇದಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದರು
ಜನ. "ಸೋನಾ" ಮಸಾಲೆಗಳ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಹುಳಿ ಪುಡಿ, ಚಟ್ಟಿಪುಡಿ ಎಲ್ಲವೂ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಹಾಗಾಯಿತು.

ಎನ್.ಟಿ.ಸಿ. ಮಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಟ್ಟೆ ತಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದರ್ಜಿಯ ಹತ್ತಿರ
ಬೇಬಿ ಫ್ರಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಸಿದೆ. ಒಂದರ ತೋಳು ಬಿಗಿಯಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದರ
ಕತ್ತು ಬಿಗಿಯಾಯ್ತು. ಕಡೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಸ್ವಾಕನ್ನು ಶೇಕಡಾ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು
ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟು ಮಾರಬೇಕಾಯ್ತು. ಸೇರಮ್ಮನ ಸೊಸೆ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಂಡು
ಕೊಂಡಳು.

ಗ್ರೀಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಏಕೀಲ್ಸ್
ಮತ್ತು ಆರ್ಜೀಸ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ನವಿಲಿನ ಗಿರಿ. ಕೃಷ್ಣನ ಕೊಳಲುಗಳು
ಯಾರಿಗೂ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಾಲ
ಕೊಟ್ಟಿತು. ಎಂದು ಭಾವ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳು. ಹರ್ಷಡ್ ಮೆಹ್ರಾ ಒಬ್ಬನಿಗೆ
ಜಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ನೂರು ತರಪ ಗ್ಯಾರಂಟಿ, ಶೂರಿಟಿ,
ಕೋ ಲ್ಯಾಟರಲ್ ಹೀಗೆ ಮಣ್ಣು ಮಸಿ ಕೇಳುವುದರಿಂದ ನಾನೇನೋ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ

ಪಾತಕ್ಯನ ಹತ್ತಿರವೇ ಸಾಲ ಮಾಡಿದೆ. (ಅಂದ ಹಾಗೆ ಪಾತಕ್ಯ ಕೊಫೆ ಪೋಸಾ ಛಾರ್ಜಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದರು. ಸೇರನನ್ನು ಅವರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ) ಪಾತಕ್ಯ ಪಾಪ, ರೂಪಾಯಿಗೆ ನಾಕಾಣೆಯಂತೆ ಮಾತ್ರ ಬಡ್ಡಿಕೊಡು ಜಾಸ್ತಿ ಏನೂ ಬೇಡ ಅಂದರು

ನನ್ನ ಗತಿ ನೀರಿನ ಪಾಲು ಎಂದು ಹಲುಬುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಂಜು ಕೊಯಂಬತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋದವನು ಅಲ್ಲೇ ಯಾರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟ. ಬನಿಯನ್ನಿನ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯೋ ಅಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೇವರಂತೆ ಬಂದವರು ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯ ಕೊನೇ ಮನೆಯ ಲಕ್ಷಮ್ಮ!

ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಕೊರವಂಜಿ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಣ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು! ನೀನು ಯಾಕೋ ಮಾಡರ್ನ್ ಆಗಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ. ನೀನೂ ಕಣ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕಲಿ ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಪಾತಕ್ಯನ ಮನೆಯ ಒಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ “ಭವಿಷ್ಯ ಸಾಗರ” ಎಂಬ ಆಫೀಸು ತೆಗೆದಿದ್ದೀನಿ. ವರಾಹ ಮಿಹಿರ, ಭರ್ತ್ಯಹರಿ. ಲಿಂಡಾ ಗುಡ್‌ಮನ್ ಇವರೆಲ್ಲರಿಂದ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನನ್ ವಷ್ಟವೆಲ್ಲವೂ ತುಂಬಿ ಬಂದಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಲ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದಾಗ, ನಿನ್ನ, ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಭಾವನವರ ಕೈಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

—ಇಂತಿ,
“ಅಪರಂಜಿ”

ಅರಿವೆ-ಅರಿವು

ಸಾಯಿ — ಮರಿ ಚಂದಿ
ಅರಿವೆಗಾಗಿ ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತಿತ್ತು
ಒಮ್ಮೆ ಹಾಗೇ ಅನಿಸಿತು
ಅರಿವಿಗಾಗಿ ಮಂದಿ
ಮೇಲಾಡಿದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಒಳಿತಿತ್ತು

—ಮಂದಗಿರೆ ಸೋಮ,

ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ

ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ

ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳು ಸಂಬಳ ಬರ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಕೆಲಸ ನನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯ ಕೈನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫಿಕ್ಸ್‌ಡ್ ಎಮ್‌ಪ್ಲಾಟ್ ತರೋದು - ನನ್ನ ಇತರೇ ಖರ್ಚಿಗೆ ಅಂತ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳೋದು. ಈ 'ಇತರೇ' ಖರ್ಚಿಲ್ಲಾ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಆಗೋದರಿಂದ, ಮಿಕ್ಕ ದಿನಗಳ 'ಇನ್ನಿತರೇ' ಖರ್ಚಿಗೆ ಅಂತ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅದೇ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯನ್ನೇ ಸಾಲಾ ಕೇಳೋದು. ಅವಳ ಕೈಲಿ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಯ್ಯಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಮೊದಲೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಫಿಕ್ಸ್‌ಡ್ ಎಮ್‌ಪ್ಲಾಟ್‌ನಿಂದಲೇ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ತೊಗೊಳೋದು. ಒಂದು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಾಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರವಾಗಿ, ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಬೆಳೆದು ನಿಂತಾಗ, ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಒಂದು ಪಿ. ಎಫ್. ಲೋನ್ ಎಳೆದು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಆ ವರ್ಷದ ಎಲ್. ಟಿ. ಎ. ಹಣವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ, ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಿಂದ ಪಡೆದ ಸಾಲವನ್ನು ವರ್ಷ ಕೊಂದು ಬಾರಿ ಫೈಸಲ್ ಮಾಡೋದು. ಸರ್ಕಾರ ಅಡಿಶನಲ್ ಡಿ. ಎ. ಅಂತ ಆಗಾಗ ಕೊಡೋ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಹಣವನ್ನು ಅದೇ ಹೆಂಡತಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆಬಟ್ಟೆಗೆ. ಚಪ್ಪಲಿಗಳಿಗೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಂತ ಹೋಮ ಮಾಡೋದು. ಖಾದಿ ಜುಬ್ಬ, ಖಾಕಿ ಪ್ಯಾಂಟು, ಶೋಲಾಪುರಿ ಪಂಚೆ (ಬೆಡ್‌ಶೀಟಿನಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದು!) ನಾನು ಉಡೋದರಿಂದ ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಐದು ಆರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಹರಿಯೋ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ.

ಏನಂದಿರಿ, ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದಿರಾ ? ಅದೊಂದು ಯೋಚನೆ ಯಲ್ಲ ನೋಡಿ. ಛೇ! ಛೇ! ಹಾಗಂತ ನನಗೆ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಇದೆ ಅಂತ ಅಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳೋದು. ನಾನು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡೋಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ. ಪೆದ್ದು ಪೆದ್ದಾಗಿ ಮೊದಲು ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟೆ, ಆ ಮೇಲೆ ಆ ವೆಕ್ರನ ಹತ್ತಿರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗೋಕ್ಕೂ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಅಂತ ಒಳಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡೋದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ! ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ಮಾಲೀಕರೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮಂತರು ಅಂತ ತಪ್ಪು ತಿಳೊಂಡಿದೀರಿ ನೀವು. ಬಾಡಿಗೆದಾರರೇ ಈಗಿನ ಶ್ರೀಮಂತರು, ಸುಖವಂತರು, (ಅದರಲ್ಲೂ ನನ್ನ ತರಹ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸ್‌ ಇದಾರೆ ಬಿಡಿ).

ಆದರೂ ನನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಡವಟ್ಟಾಗಿದ್ದು, ಮನೇಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ, ಸಾಲಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗರು ಹುಟ್ಟೊಂಡ್ವು! ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಸಾಕು ಅಂತ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಂದು ಎಲ್ಲೇ ಮೀರಿದ ಕೀರ್ತಿ ಅಂತ ದೇವರು ನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗರನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ! ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ, “ಹೋಗಲಿ ಜಡ, ಓರಿ ಹುಡುಗಾ ಹಾಕೊಂಡಿರೋ ಬಟ್ಟೆಬರಿಗಳನ್ನ ಕಿರಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅಡ್ಡೆಸ್ವಿ ಮಾಡ್ಬೋದು. ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಏನಾದರೂ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಿಂಗೆ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚಾಗ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲವೆ?” ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು— ಅದೂ ಅವಳಿ ಜವಳಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟೊಳ್ಳೋದೆ? ಇನ್ನೂ ಮೊದಲನೇ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರಾಗೋಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಎರಡಕ್ಕೆ ಏನು ತೋಗೊಂದ್ರೂ ಜೋಡಿ ಜೋಡಿಯಾಗೇ ತೋಗೋಬೇಕು! ಜೋಡೀ ನ್ಯಾಪ್‌ಕಿನ್ನು. ಜೋಡಿ ಇಂಜಕ್ಷನ್‌ಗಳು. ಜೋಡಿ ಸ್ಕೂಲುಬ್ಯಾಗು, ಜೋಡೀ ಟಿಫಿನ್ ಕ್ಯಾರಿಯರ್. ಈ ದಂಧಾಟಿ ನೋಡಿ ನಮ್ಮನೇಗೆ ಬರೋ ಸೊಪ್ಪು ಮಾರೋಳು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತೀಗೆ “ಅಲ್ಲ ಕಣ್ಣವ್ವ, ಈ ಪಾಟಿ ಹುಡುಗರನ್ನ ನೀವು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡೋ ಬದಲು, ನಿಮ್ಮನೀನಾಗೇ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಿವ್ವ. ಮಿಕ್ಕಿದ ವಕ್ರಾಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬತ್ತಾವೆ” ಅಂತ ಸಲಹೆನೂ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತೀಗೆ ಒಡವೆಗಳನ್ನ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋ ಯೋಜನೆ ಬಂತು. ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಅವಳ ತಲೆಗೆ ಹೇಗೆ ಹೊಳೆತೋ ಏನೋ! “ಏನಮ್ಮಾ ನಿನಗೆ ಒಡವೆ-ಚಿನ್ನದಲ್ಲೇ ಆಗ್ಬೇಕೆ— ಅಂತ ತಮಶೆಗಲ್ಲ-ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗೇ ಕೇಳಿದೆ. ಪಾಪ, ಗೊಳೋ ಅಂತ ಅತ್ತು. ಅಲ್ಲಾ, ಸಾನು ಕೇಳೋದು ಇಷ್ಟೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಲು, ಅಲ್ಯುಮಿನಿಯಮ್ಮು, ಟೆನ್ನೂ (ಡಾಲ್ಫಾ ಹಾಕ್ಟಾರಲ್ಲ ಅದು). ಸಿಮೆಂಟು. ಗಾರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಲೋಹಗಳು ಇತರೇ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಇರೋವಾಗ. ಈ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಒಡವೆಗಳನ್ನ ಚಿನ್ನದಲ್ಲೇ ಯಾಕೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತೀನಿ? ಹೋಗಲಿ ಬಡಿ. ಒಪ್ಪೊಂಡೆ. ಒಂದೆಳೆ ಚಿನ್ನದ ಸರಾನ ಇನ್‌ಸ್ಪಾಲ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತೊಗೊಂಡ್ವಿ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಅಂತ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ನನ್ನ ಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳೂ ಈ ಇನ್‌ಸ್ಪಾಲ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನ ಕಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕು ಅಂತ ಆ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ ಆಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಅವನ ಕಾಲ ಆದ ಮೇಲೆ, ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಕೇಸನ್ನ ಫಾಲೋ ಅಪ್ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ.

ಈಗಿನ ದುಬಾರಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿದ್ದವನೇ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ. ಹಳೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಅಂತ ಮಾಡೋರು ದುಡ್ಡಿರೋವರೇ ಆಗಿದ್ದರು — ಯಾಕೆ

ಅಂದರೆ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಕೈಲಿ ದುಡ್ಡಿರೋದಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ. ಅದೇ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದವರೇ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡೋದು. ಯಾಕೆಂದ್ರೆ, ಖರ್ಚು ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಕೈಲಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ-ಅದಕ್ಕೆ. ಈ ಲಾಜಿಕ್ ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು ?

ಕಳೆದ ವಿನಾಯಕ ಚತುರ್ಥಿ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರೋ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂಸಾರದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ದಿನವೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದೆ. ಸರಿ, ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೂ ತಿಂದೊಂಡೇ ಮನೆಗೆ ಬರ್ದಿದ್ದಿ. ಪ್ರಸಾದ ಹುಚೋ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ನನ್ನನ್ನೇ ದುರುಗೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನೋಡ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೇಳೋದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಒಂದಾಗ. ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ “ಅವರು ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಹುಪಾರಿಲ್ಲ, ಅವರ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿಗೆ ಹುಪಾರಾಯ್ತು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಬೂಬುಗಳನ್ನ ಹೇಳ್ತಿದ್ದು. ಅಷ್ಟು ‘ಬಿಸಿ’ಯಾಗಿರೋ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಸಾರ ವಂದಿಗನಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ದಿನಾನೂ ಹಾಜರ್ ಅಂತ ಆತನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಮಹಾಮಂಗಳಾರತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಕರು, ದೇವರಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಿಸಿ. ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡ್ತಾನೆ, ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಚೀಟಿ ತೊಗೊಂಡು ಬನ್ನಿ” ಅಂತ ಅಂದರು.

“ಈ ಅರ್ಚನೆ ದುಡ್ಡನ್ನ ಇನ್‌ಸ್ಪಾಲ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬಹುದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

ಅಲ್ಲೇಲ್ಲೋ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅದೇ ಗುಡ್ ಓಲ್ಡ್ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, “ಕಟ್ಟಬಹುದು, ಕಟ್ಟಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ? ಗಣಪತಿನೂ ನಿಮಗೆ ಇನ್‌ಸ್ಪಾಲ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲೇ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡ್ತಾನೆ!” ಅಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳೋ ಹಾಗೇ ಅಂದ್ರು.

ಏನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಪಂಚ ನೋಡಿ ಇದು.

ಹಳೇ ಬೀಗದ ಅವಾಂತರ

ರಾಮಿ

ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಮಜೆ ಮಂತ್ರಿಯೊ ಹಾಲಿ ಸಚಿವರೊ ನಿಧನಗೊಂಡ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಛೇರಿಗೆ ರಜಾ ಸಾಠಲಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಷಯ ನೆನಪಾಯಿತು.

ಅಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೇ ಢಮಾರ್ ಟ್ರಂಕನ್ನು 'ಎಸೀಲಾ ಎಸೀಲಾ' ಅಂತ ಮಡದಿ ಮಾಲತಮ್ಮ ಐವತ್ತು ಸಲ ಕೇಳಿದ್ದಾಂಟು. ರಂಗಣ್ಣ ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ 'ತಾಳೆ... ತಾಳೆ' ಅದರೊಳಗೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಇದೆ ಅಂತ ನೋಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಒಂದ್ಸಲ' ಅಂತ ಸಮ ಜಾಯಿಷಿ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದ. ಆ ಸುದಿನ ಒಂದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಒದಗಿತು. ಎಂದುಕೊಂಡು ರಂಗಣ್ಣ ಅಟ್ಟಹತ್ತಿ ಹಳೇ ಟ್ರಂಕನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿಯೇ ಇಳಿಸಿದ.

ಟ್ರಂಕು ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹತ್ತಾರು ಜಿರಲೆಗಳು ದಶದಿಕ್ಕಿಗೂ ಹಾರಾಡಿದವು.

"ಆಯ್ಯೋ, ಜಿರಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ತಂದು ಹಂಚ್ಚಾ ಇದೀರಲ್ಲ...ಹೊರಗಡೆ ತಗೊಂಡ್ವೋಗಬಾರದಿತ್ತೆ ಆ ಹಾಳು ಟಂಕನ್ನ" ಎಂದು ಗೋಳಾಡಿದರು ಮಾಲತಮ್ಮ. ಟ್ರಂಕುಧಾರಿಯಾದ ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಹೊರಗೇ ದಬ್ಬಿಕೊಂಡೇ ಹೋದರು.

ರಂಗಣ್ಣ 'ತಾಳೆ...ತಾಳೆ ಮಂತ್ರ' ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಟ್ರಂಕನ್ನು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಖಾಲಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಿರಲೆಗಳು ಹರಿದಾಡಿದವು. ಟ್ರಂಕಿನ ತಪಾಸಣೆಗೆ ಒಂದು ತಾಸೇ ತಗಲಿತು.

ಆದರೊಳಗಿದ್ದದೆಲ್ಲ ರಂಗಣ್ಣನ ಅಪ್ಪ ಕ್ವಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಕಾಲದ್ದು. ತುಂಡಾದ ಒಂದು ಯೆರವಾಡು ಚರಕ. ಜಿರಲೆಗಳು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿ ಉಳಿದ ಚರಕದ ಗುರುತಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಭಾವುಟ- ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವ ದಿನಗಳದ್ದು. ಜಿರಲೆಗಳು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿ ಉಳಿದಿದ್ದ 'ಮಾಡು ಅಥವಾ ಮಡಿ' ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದ ಗಾಂಧಿ ಟೋಪಿ, ಲಾಠಿ ಹೊಡೆತ ತಿಂದ ಆಪ್ಪನ ನೆತ್ತರಿನ ಕಲೆ ಇದ್ದದ್ದು ಒಂದು ಗಂಧದ ಪಾಲೆಯ ಅವಶೇಷ, ಜೈಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದಾಗ

ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಹಾಕಿದ್ದು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಮುರುಕು ಬೀಗ ಜೈಲಿನಿಂದ ಒರುವಾಗ ತಂದಿದ್ದೆಂದು ಅಪ್ಪ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ. ಟ್ರಂಕ್ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಜೈಲಿನಿಂದ ಸೆರೆವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಂತೆ.

ಇವಿಷ್ಟನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಅಂತತಂದೆ ಸಾಯುವಾಗ ಹೇಳಿದ್ದರು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನಿ ಅವರಿಗೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ತೆಗೆದು ಧೂಳು ಒರೆಸಿ ಒಪ್ಪುವಾಡಿ ಬೀರುವಿನೋಳಿಗೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಸ್ತುಗಳ ಜೊತೆಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಾಸೆರಡು ತಾಸು ಓದುತ್ತಾ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳು, ಕಾರಾಗೃಹದ ಸಹಚರರು, ಇತರ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿಯವರಿಂದ ಬರೆದ ಒಂದು ಕಾರ್ಡು ಕೂಡ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ. ಹರಿಜನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಕೂಡ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಜಿರಲೆಗಳು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದ್ದವು. ಕನ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಇತ್ತು.

ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಟ್ರಂಕನ್ನು ಬೀರುವಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಅಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿದ್ದ ರಂಗಣ್ಣ ಅಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿರಲಿ ಅಂತ. ಆ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಬೀಗ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ರಂಗಣ್ಣ ಉಳಿದ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಪ್ಪೆಗೆ ಎಸೆದ. ಕೀಲಿಯಿಲ್ಲದ ಬೀಗವನ್ನು ಗೇಟಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದ.

ಮುರುಕು ಬೀಗ ಮಾಂತ್ರಿಕನಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಂಗಣ್ಣ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಸ್ತೆಗೆ ಧಾಳಿಯಿಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಣ್ಣು ತರಕಾರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾರುವವರದು ಹೇಗೂ ಆಯಿತಲ್ಲ. ವಿದೇಶೀ ಕಟೋಪೀಸ್ ಮಾರುವವರು, ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳುವವರು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿನದೋ ಅನಾಧಾಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಂತ ಮತಿಗೆ ಕೇಳುವವರು, ಗುಜರಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವವರು. ಹಾಲಕ್ಕಿ ನರಸಣ್ಣಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಗೇಟು ತೆರೆದು ಒಳನುಗ್ಗುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಅಪ್ಪನ ಆಸ್ತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಬೀಗ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಗೇಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಐಡಿಯ ಬಂತು. ಫಲವೂ ಕೂಡಲೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅರ್ಧ ತಾಸು ಕಳೆಯುವವರೊಳಗೆ ಮಗ್ಗಿಸಿದ ನಷ್ಟ ಸಾಮುದ್ರಿಕವನು ಗೇಟೆ ನಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಮೀ ಅಂತ ಅರಚಿವ. ಮೊದಲಾಗಿದ್ದರೆ ಗೇಟು ತೆರೆದು ಸೀದಾ ಒಳನುಗ್ಗಿ ರಗಳೆ ಮಾಡಿ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಿರ್ಗಮಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು.

‘ಫೀಷ್’ ಅಪ್ಪನ ಬೀಗ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದುಕೊಂಡ ರಂಗಣ್ಣ.

ಪೇಪರ್ ತರುವ ಹುಡುಗ ಚಿಕ್ಕಣೆಯಾದರೂ ವರವಾ ಇಲ್ಲ. ಬೀಗ ಜಡಿದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕಳಚಿ ಒಳ ಒಂದು ಪೇಪರ್ ಹಾಕಿ ಹೋದ.

ಹಾಲಿನವನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬೀಗದಿಂದ ಪೋಸ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಭಿಕ್ಷುಕರೂ ತೆಪ್ಪಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಬೇಡದ ತರಲೆ ಹಬ್ಬಿಸುವ ಆಚೆ ಬೀದಿಯ ಅಚ್ಚಮ್ಮ ಬೀಗ ಕಂಡು ಶಪಿಸಿ ಸಾಗಿ ಹೋದಾಗ ಮೂಲತಮ್ಮ ಗಂಡನ ಉಪಾಯ ವನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳಿದರು.

ಬೀಗದ ಅವಾಂತರ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಮಾರನೆ ದಿನದಿಂದ. ರಂಗಣ್ಣ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ,

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮೀಟರ್ ರೀಡಿಂಗಿಗೆ ಬಂದ ನೌಕರ ಗೇಟಿನಲ್ಲಿ ಬೀಗವಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಖುಷಿಪಟ್ಟು (Door Locked) ಅಂತ ಗೀಚಿ ರೀಡಿಂಗ್ ಕಾಣಿಸದೆ ಬಿಲ್ ಎಸೆದು ಹೋದ.

ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಬಂದ ರಂಗಣ್ಣ ಬಿಲ್ ಕಂಡು ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಬೀಗ ತೆಗೆದು ರೀಡಿಂಗ್ ಬರೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ನಿಂತ

“ಆತ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒರ್ತಾನೆ ಅಂತ ನನಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತೇ ? ನಾನು ಒಳಗಡೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದೆ. ರೀಡಿಂಗ್ ತೆಗೆಯೋದಕ್ಕೆ ಕೆ ಇ ಬಿ ಯವರಿಗೆ ದಿನ ಹೊತ್ತು ಅಂತ ಇದೆಯೇ ? ಆತ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಹಿಂವೆಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು” ಎಂದೆಲ್ಲ ಸಬೂಬು ಬಿಡಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ರಜಾ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಎದ್ಯೂತ್ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಲ್ ಬರೆಸಿ ಕೊಂಡು ಒರೋದಾಯಿತು. ಅಂತ ಹಣೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡ ರಂಗಣ್ಣ

ಅದರ ಮಾರನೆ ದಿನ ಗ್ಯಾಸ್‌ನವನ ಸರದಿ. ಗೀಟಿನಲ್ಲಿ ಬೀಗ ಕಂಡು ಸಿಲಿಂಡರ್ ಕೊಡದೇನೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಗ್ಯಾಸ್‌ನು ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ರಂಗಣ್ಣ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗಲೇ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದ್ದ.

“ಎಲ್ಲಾ ಮಾವನವರ ಆ ಮುರುಕು ಬೀಗದ ಅನಾಹುತ” ಅಂತ ಶುರು ಹಚ್ಚಿದಳು ಮಾಲತಮ್ಮ.

ಅದರ ಮಾರನೆ ದಿನ ನಿಜವಾದ ಅನಾಹುತವೇ ಸಂಭವಿಸಿತು.

ರಂಗಣ್ಣ ರಜಾ ಹಾಕಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವತ್ತೇ ಅವನ ಕಚೇರಿಗೆ ತಪಾಸಣೆ ಯವರು ಬರಬೇಕೆ? ಯಾವುದೋ ಕಡತ ಬೇಕಾಗಿ ಅವನ ಆಫೀಸರು ರಂಗಣ್ಣ ನನ್ನು ಕರೆತರಲು ಜೇವ್ ಕಳಿಸಿದರು. ಆ ಜೇಪಿನ ಡೈವರೋ ದೊಡ್ಡ ಕಿಲಾಡಿ ಆತನಿಗೆ ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಕಂಡರಾಗದು. ತನ್ನ ಇನ್‌ಕ್ರಿಪೆಂಟ್ ತಡೆಹಿಡಿದ ಕೋಪ ಅವನಿಗೆ. ಗೀಟಿನಲ್ಲಿ ಬೀಗ ಕಂಡು ‘ರಂಗಣ್ಣನ ಗೇಟಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿದೆ’ ಅಂತ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಆಫೀಸರಿಗೆ.

ಮಾರನೆ ದಿನ ರಂಗಣ್ಣ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಆಫೀಸರು ರೇಗಿ ಕೆಂಡಾ ಮಂಡಲವಾದರು.

“ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ ಗೇಟಿಗೆ ಬೀಗ ಸಿಕ್ಕಿಸಿತ್ತು ಹೊರತು ಬೀಗ ಜಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದೆಲ್ಲ ಸಬೂಬು ಹೇಳಿದ ರಂಗಣ್ಣ.

ಆಫೀಸರು ಮತ್ತಷ್ಟು ರೇಗಿ ‘ಎಸೀರಿ ಆ ಬೀಗಾನ’ ಅಂತ ಆರ್ಭಟಿಸಿದರು.

ರಂಗಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೇ ಮೇಲಾಫೀಸರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಗೇಟಿನಿಂದ ಬೀಗ ತೆಗೆದು ತಿವ್ವೆಗೆಸೆಯುವಂಥವನಾದನು, ‘ಮಹಾ ತರಲೆ ಬೀಗ’ ಅಂತ ಶಾಪ ಬೇರೆ ಅದಕ್ಕೆ !

‘ಅಪ್ಪನ ಹೋರಾಟ ಒಂದು ತರವಾದರೆ, ನಮ್ಮದು ಇನ್ನೊಂದು ತರ- ಬದುಕೋದಕ್ಕೆ’ ಎಂದು ಕುಡು ಕೂತ ರಂಗಣ್ಣ.

ಜನಪ್ರಿಯ ನಗೆಗಾರರು

ಚಾರ್ಲಿ ಚಾಪ್ಲಿನ್

ಶಿವು

ಐಸತ್ತರ ವಶಕವ ಆದಿಭಾಗ. ನಾನು
ಆಗ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ.
ಊರಿಗೊಂದು ಸರ್ಕಸ್ ಬಂದಿತ್ತು.
ಸರ್ಕಸ್ ನೋಡಿ ಬಂದ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ
ತಾವು ನೋಡಿ ಅನಂದಿಸಿದ ರೋಮಾಂ
ಚಕ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ
ಕಿಚ್ಚು ಒರೋ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.
ಕ್ಲಾಸ್ ಮಾನಿಟರ್ ಡೆಲ್ವಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ

“ನಿನ್ನ ಸರ್ಕಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಲಿ ಮಾಡ್ತಾ
ಇದ್ದ ಚೀಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕೂ
ನಕ್ಕೂ ಸಾಕಾಯ್ತು

ಸರ್ಕಸ್ಸಿನ ಯಾವ ನಕಲಿಶಾಮನಾದರೂ. ಅವನ ಹಸರು ಏನೇ ಇರಲಿ
ನಗಿಸುವವನಾದರೆ ಅವನು ಚಾರ್ಲಿ. ಈ ಶತಮಾನದ ಯಶಸ್ವಿ ನಗೆ ನಟ ಚಾರ್ಲಿ
ಚಾಪ್ಲಿನ್‌ನ ಪ್ರಭಾವ. ಕೀರ್ತಿ ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹರಡಿತ್ತು.

ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಸ್ಟೆನ್ಸರ್ ಚ. ಪ್ಲಿನ್ ಹುಟ್ಟಿದು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ (ಏಪ್ರಿಲ್
16-1889). ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಹಾಲ್ ಕಲಾವಿದರು. ಆಗಿನ
ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜನರ ಮನರಂಜನೆಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದ ರಂಗಮಂಚ ಈ ಮ್ಯೂಸಿಕ್
ಹಾಲ್. ಗೀತ ನಾಟಕಗಳು ಜನಪದ ಸಂಗೀತ ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯ
ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಹಾಲ್ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಚಾರ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ, ಅವನ ತಂದೆ ಕುಡಿತದ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ,
ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಚಾರ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವನ ತಮ್ಮ ಸಿಡ್ನಿಗೆ

ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳ ಸುರಿಮಳೆ. ಹತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಲಿ 'ವೆರಿಟಿ ಸ್ಟೇಜ್' ಎಂಬ ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿದ, ಇದೊಂದು ಮೂಕಾಭಿನಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಶ್ರಮ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥೆ (ಪ್ಯಾಂಟೋಮೈಮ್). 1913ರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಚಾರ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಮೆರಿಕನ್ ನಿರ್ದೇಶಕ ಮಾರ್ಕ್ ಸೆನ್ನೆಟ್‌ನ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು. ಚಾರ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಅವನು ಗುರುತಿಸಿ ತನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಲು ಚಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಕ್ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ. "ಕೀ ಸ್ಟೋನ್" ನಗೆ ಚಿತ್ರ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಲಿ ಚಾಪ್ಲಿನ್‌ನ ಪದಾರ್ಪಣವಾಯಿತು. ಮೊದಲ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಮೂವತ್ತೈದು ಕೀ ಸ್ಟೋನ್ ನಗೆ ಚಿತ್ರಗಳು ತಯಾರಾಗಿದ್ದು, ಚಾರ್ಲಿಗೆ ಅತಿ ಯಶಸ್ವಿ ನಗೆ ನಟನೆಂಬ ಖ್ಯಾತಿ ದೊರಕಿತು. ಗಲ್ಲಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೂ, ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಚಾರ್ಲಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಚಾರ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ 'ಟ್ರಾಂಪ್' ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅದರ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಆಶೆಯಿತ್ತು. ಈ ಟ್ರಾಂಪ್ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ, ನಮ್ಮ ಆರ್. ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಮಿ. ಸಿಟಿಜನ್ ತರಹ. ಚಿಕ್ಕ ಪೊರಕೆ ಮೋಸ. ದೊಗಳೆ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಇತ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಕೋಟು. ಸುಕ್ಕು ಸುಕ್ಕಾದ ಬೋ ಟೈ, ಶಲೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕರೀ ಟೋಪಿ, ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಬೆತ್ತ, ಇಷ್ಟು ಟ್ರಾಂಪ್‌ನ ವೇಷಭೂಷಣ. ಸೌಜನ್ಯಪೂರ್ಣ ನದವಳಿಕೆ, ಕರುಣೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ಈತ ಮೂಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಎಡವಟ್ಟು. ಈ ಎಡವಟ್ಟು ವ್ಯವಹಾರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗುವಂತಹ ಅವಕಾಶ. ಹಾಸ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನೋಟಕರಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸುವ ಈ ಟ್ರಾಂಪ್, ಚಾರ್ಲಿಯ ಅಭಿನಯ ಕುಶಲತೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ಕಾಲು ಜಾರಿಸುವ ನಡಿಗೆ, ಅಳತೆ ಮೀರಿದ ಪೂಗಳು. ಮುಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೀಳಿಸುವ ಅಪಘಾತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸುವ ನಟನೆ, ಹೃದಯವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಸೂಸುವ ಮುಖಭಾವ ಇವು ಟ್ರಾಂಪ್‌ನ ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ.

ಚಾರ್ಲಿ ಚಾಪ್ಲಿನ್ ನಟಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ಜನಪ್ರಿಯ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಆಯ್ಕೆ 'ಮಾಡರ್ನ್ ಟೈಂಮ್ಸ್' ಮತ್ತು 'ದ ಗ್ರೇಟ್ ಡಿಕ್ಟೇಟರ್' ಆಧುನಿಕ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಯಂತ್ರಗಳ ಗುಲಾಮನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುವ ಚಿತ್ರ ಮಾಡರ್ನ್ ಟೈಂಮ್ಸ್ ಯಂತ್ರ ಜೋಡಣೆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ. ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಟ್ಟಿಯ ಮುಂದೆ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಾರ್ಲಿ. ಪಟ್ಟಿಯ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ. ತಾನೂ ತನ್ನ ವೇಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮೂಲಾಭಿನಯ ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ನಗೆ ತರಿಸಿದರೂ, ಅದು ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ವಿಮರ್ಶೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಹೊಳೆದಾಗ ನಗೆ, ಅರಿವನ್ನು

ಮೂಡಿಸುವ ಉಪಕರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟರ್ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿದ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಹೇಗೆ ಹಾಸ್ಯ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಸವಾಗ ಬಿಲ್ಲುವೆಂಬುದಕ್ಕೆ “ದ ಗ್ರೇಟ್ ಡಿಕ್ಟೇಟರ್” ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ.

ಚಾಪ್ಲಿನ್‌ಗೆ ಮೂಕಾಭಿನಯವತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಒಲವು. ಮಾತು ತಿಳಿಸುವುದ ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಅಭಿನಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವನ ನಂಬಿಕೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೂವತ್ತರ ದಶಕದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ ಚಿತ್ರಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಚಾರ್ಲಿ ತನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ತೀರಾ ಮಿತ ವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಚಾರ್ಲಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು, ಸಮಾಜವಾಡಿ ಒಲವು ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು 1952ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾ ಚಾರ್ಲಿಯನ್ನು ತನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಚಾರ್ಲಿ ತನ್ನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪತ್ನಿ ಊನಾ ಓ ನೀಲ್ ಕೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ.

1972ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಪಕರ ಸಂಘ ಚಾರ್ಲಿಗೆ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿತು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಮ ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಕಾಭಿನಯವಟು ಚಾರ್ಲಿ ಚಾಪ್ಲಿನ್.

“ಮಾತು ಎಷ್ಟು ದುರ್ಬಲ, ಎಷ್ಟು ನಿರರ್ಥಕ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು, ಒಮ್ಮೇಲೆ ಚಾರ್ಲಿಯ ಸಮಗ್ರ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಸಭಿಕರ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿತು.

1975ರಲ್ಲಿ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ಚಾರ್ಲಿ ಚಾಪ್ಲಿನ್‌ಗೆ ನೈಟ್ ಹುಡ್ ನೀಡಿತು. ಈ ಗೌರವ ಸಂದ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 1977ರ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ದಿನ (ಡಿಸೆಂಬರ್ 25) ಚಾರ್ಲಿ ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡಿನ ವೇವಿಯಲ್ಲಿ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದ.

ತೀವ್ರ ಸಂವೇದನೆಯಿಂದ ಸಮಾಜದ ನೋವುಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಚಾರ್ಲಿ ನಗೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರೂ. ಈಗ ಚಾರ್ಲಿಯ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ಟು ಗಳೆಂದರೆ, ಶ್ರೀಮಂತ ಮಕ್ಕಳ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬದಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಟಿ. ವಿ. ಮುಂದೆ ಕೂರಿಸಿ ನಗಿಸುವ ಸಾಧನ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ನಗಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಜುಚ್ಚಿ ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಚಾರ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಗಳ ಹೆಗ್ಗಲಿಕೆ. ಚಾರ್ಲಿಯ ನಟನೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಪರಿಶ್ರಮ, ಪ್ರತಿಭೆ, ಸಂವೇದನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಗಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರ ರಂಗದಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ಚಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂತಹ ದಿನ ಜೇಗನೆ ಬರಲಿ.

ಮರಳಿ ಯತ್ನವ ಮಾಡು

ವಿಜಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ

“ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕೊಂತ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹೇಳ್ತಾಯಿರೋಯಿಲ್ಲಮ್ಮಾ ಹಾಗಂದ್ರೇನು” ಅಂತ ಅವತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮರಿ ಕೇಳ್ದಾಗ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತು. ಯಾಕೆಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಮರಿಗೆ ಏಳೇ ವರ್ಷ. ಇನ್ನೂ ಹಸುಳೆ. ಅವನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿಯೇ ದೈವ ಮತ್ತು ಅವನು ಕೇಳಿ ಉದಾಹರಣೆ ಕೇಳಿದ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡೋ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ದೇವತೆ. ಅಂಥ ಮರಿಯಿಂದ ಇಂತಹ ತೂಕದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ನಾನೇ ನಂಬದಾಗಿದ್ದೆ. ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿ ಆ ಕಡೆ ಎಸೆದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆ.

“ಮರಿ ! ಜೀವನವೆಲ್ಲಾ ಬರಿ ಊಟ. ತಿಂಡಿ. ಆಟಾಂತ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡದೆ ಏನಾದರೂ ಧೈಯ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ ಬಂದ್ರೂ ಹೆದರದೆ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟೋದೆ ಸಾಧನೆ ಕಣಪ್ಪಾ”

ಅವ್ವರಲ್ಲಿ ಒಳಗಿನಿಂದ ಅರ್ಥ ಗೊಗ್ಗರು ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದಂತೆ ಹೊರ ಬಂತು. “ಹೌದು ! ದೇಶದ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿಸುವ ಧೈಯವಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಅಲ್ವೇ ”

ಓಹೋ ! ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ತೂಕದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಬಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಮರಿದು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಹಿಂದಿದ್ದ ತಲೆ ನನ್ನ ಮೊದಲನೆ ಕುಮಾರ ಕಂಠೀರವ ರವೀಂದ್ರಾಂತ. ರವಿ ಸಮ್ಮ ಮರೀಗಿಂತ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಹಿರಿಯ. ಅವನ ಸ್ವಭಾವಾನ ಎರಡೇ ವದಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವೆಯೋ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಾದರೆ - ವರ್ಣಿಸುವೆ-ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ-‘ever angry’ಎಂದು. ಅವನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಾ ? ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಾವು ಅಂದರೆ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವನ ಗುಣವುಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ದರ್ಜೆಯವರೆಂಬ ಅವನ ಭಾವನೆ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅವನ Capitation Feeಗಾಗಿ ನಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಕೂಡಿಸಲು ಅಶಕ್ತರು ಎಂಬುದು.

“ಸಾಕು ನಿನ್ನ ತಲೆ ಹರಟೆ ಬಾಯ್ತುಚ್ಚೊಂಡು ಓದೊ. ಇದೇ ಜಾಣತನ

ಓದ್ಲಿ ರೋರ್ಸ್ ಅಂತ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಅವನ ಬಾಯಿಯನ್ನೇನೋ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ಕೀಟ ಕೊರೆಯ ಹತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಏನೂಂತ ನನಗೆ ನಾನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡ ಹತ್ತಿದೆ. ನೋಡಿ ! ಇದನ್ನು ನಾನು ರವಿ ಎದುರಿಗೆ ಹೇಳೋ ಮಾತಲ್ಲ. ಜುಬ್ಬ ಕೊಚ್ಚೋತೀನಿ ಅಂದ್ಕೊಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ರವಿ ಮಾತೂಂದ್ರೆ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹಾಗೇನೇ-ಅವನ ಎಸೆಯೋ ಮಾತಿನ ಬಾಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿರುತ್ತೆ.

ಹಿಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಹೀಗೆಯೇ ನನಗೆ Challenge ಮಾಡಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಭೋಧಿಸುವುದು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಅಂದರೆ ಅವನ ತಾಯಿ ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸವಾಲ್ ಎಸೆದಿದ್ದ. ನಾನೂ ಜಿಡ್ಡೀನೆಯೇ ? “ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇನೋ ? ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಧನೆಯೇ ?” ಎಂದು ಎಗರಾಡಿದ್ದೆ.

“ಹೂ ಅಂದೆಂತಹ ಸಾಧನೆ. ಅದನ್ನು ಕೆಲಸದ ಚಿನ್ನಮ್ಮನೂ ಮಾಡಿ ದ್ದಾಳೆ. ಅವಳೇನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ M.A. ಅಲ್ವಲ್ಲಾ” ಅಂತ ಹಂಗಿಸಿದ್ದ. ಆವಾಗಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಾನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಏನೆಂಬ ಚಿಂತೆ ಕಾಡ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವಾದರೂ ಏನು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದೂರದರ್ಶನದಿಂದ ಆದೇಶ ಹೊತ್ತು ಕರೆ ಯೊಂದು ಬಂದಿತ್ತು. “ಬನ್ನಿ ! ಕೊಂಚ ಕಲಿಸೋಣ ! ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಾಧಿಸೋಣ”! ಅದೆಷ್ಟು ಅರ್ಥ ಗರ್ಭಿತ ಕರೆಯಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಆಕಾಶವೇ ಎಟುಕಿದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಸರಿ ! ಮೊದಲು ಒಂದರ್ಧ ಘಂಟೆಗೆ ಒಂದು ಸರ್ತಿ ಎಂಬಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನು ಸಾಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿಸುವ ಆ ಕರೆಯೇಕೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ! ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಪಟ್ಟು ಸಾಕ್ಷರತೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆಯಾ ! ಇಲ್ಲ ! ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ ! ಏಕೆನ್ನುತ್ತೀರಾ ? ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಚಿನ್ನಮ್ಮ (ಆಶ್ಚರ್ಯ ! ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ) ಮತ್ತು ಆ ಶನೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಚಕ (ಇನ್ನೂ ಚಂದ ಎತ್ತಲು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ) ಹೋದ ಪರ್ಷ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಕ್ಷರ ಸ್ಥರನ್ನಾಗಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಹೆಣಗಾಡಿದ್ದೆ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೂ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಅನ್ನುವುದಂತೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ರವಿಯೊಡನೆ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಫಣದಲ್ಲಿ ಸೋಲನುಭವಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬೋಧನೆ, ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ತಿರುಗಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮಂದೆ ಸವಾಲ್ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಇವ ! ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸಾಧಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದಿತು. ಹುಮ್ಮಸ್ಸು,

ಮರಳಿ ಯತ್ನವ ಮಾಡೇಬಿಡು ಎಂದಿತು ಮನಸ್ಸು. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗೋಜೇ ಬೇಡ, ಎಳೆಯರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಬಿಡೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು ಧೃಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಎಳೆಯ ರನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ ತಾನೇ.

ಬೆಳ್ಳಂ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ ಆ ಬಾಲಕ. ಜನ ಸಮೂಹ ಹಾಸಿಕೆಯಿಂದೇ ಎದ್ದೇಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆಗ. ನಾನೂ ಮುಖತಃ ಎಂದೂ ಅವನನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಧ್ವನಿ ಪರಿಚಯ ಆಪ್ತ. ಮಾರನೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವನನ್ನು ಮೀಟ್ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ಅಲಾರಂ ಇಟ್ಟೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೀಗ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಫ್ರಿಡ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ, ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದ ಊಟದ ಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟದ್ದೆ) ಜೊತೆಗೆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಹತ್ತು ವೈ ನಾಣ್ಯದ (ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮಕ್ಕೆಂದು ಕರಿದ ಮನೆಯವರು ಕೊಟ್ಟ ದಕ್ಷಿಣೆ) ಸಮೇತ ಹೋದ.

“ಬಾರೋ ಮಗು” ! ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆದೆ ಮಗು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿತು ಆಪ್ತ. ಅವನಿಗೆ ಆ ಪ್ರೀತಿ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ನಾನು ಮತ್ತಿನಾರನ್ನೋ ಕರೆಯು ತ್ತಿರಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿತೋ ಏನೋ.

“ಸನ್ನೇಪ್ಪಾ ಕರೆದಿದ್ದಾ ! ಬಾಯಿಲ್ಲಿ. ಇದೆಲ್ಲಾ ತೋಗೋ !” ಬಹಳ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಬಂದು ನಿಂತ. ಸುಮಾರು ಏಳು ವರ್ಷವಿರಹಬುದು ಅವನಿಗೆ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮರಿಯ ವಯಸ್ಸು. “ಆಯ್ಯೋ ಪಾಪ” ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಒಳಗೆ ಜಿಚ್ಚನೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಮರಿ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಪೇರೆ ಬಂದಿತ್ತು.

“ಮಗೂ ! ಓದು ಬರಹ ಎಲ್ಲಾ ಕಲಸ್ತೀನಿ ಕಣೋ ! ಜೊತೆಗೆ ತುಂಬಾ ತಿಡಿ, ಊಟಾ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನಾಳೆಯಿಂದ ಬಂದ ಕಲ್ಪೊತ್ತಾನೇ” ಎಂದೆ.

ಏನೂ ಆರ್ಥವಾಗದವನ ಹಾಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಮೋಟು ಗೋಡೆ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಳೆ ಬಂದಿತು. ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡಿದ ತಟ್ಟೆಗ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅನ್ನ, ಹುಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಸುರಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ವದಾರ್ಥನೂ ಮೂಸಿ ನೋಡಿ ದೊರ್ದ ಪಾತ್ರೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿಕೊಂಡ. “ಇಪ್ಪನಲ್ಲಾ ಹಸುಳೆ ಪಾಪ ! ನಮ್ಮ ಮರಿ. ಆಟದ ಗಮನದಲ್ಲಿ ತಂಗಳೋ ವಳಸಿದೂ ಏನು ಹಾಕಿದರೂ ತಿಂದು ಓಡುತ್ತೆ” ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆ ಬರದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ದಾಗಿ ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆಯ ಮೊಸರನ್ನೂ ಸುರಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಷವಾಗಲೀ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ; ದಿಸಾ ಮೊಸರನ್ನವನ್ನೇ ತಿಂದು ತೇಗುತ್ತಿರುವನಂತೆ- ಒಳ್ಳೇ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮಯೋಗಿಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಅದನ್ನ ಕಂಡು ನನಗಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಿಲ್ಲ.

“ಮಗೂ ! ನಾಳೆಯಿಂದಾನೇ ಬಂದ್ಬಿಡು. ನೀನು ಏನೂ ತರಬೇಡ. ಸ್ಲೇಟು ಬಳಪ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಉಳಿದ 10 ಪೈ. ನಾಣ್ಯಾನೂ ಅವನ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದೆ “ಇದರಲ್ಲಿ ಚಾಕಲೇಟ್ ತೋಗೋ”

“ಅಯ್ಯೋ ! ಬರಿ 10 ಪೈಸೇನೆ ಇದಕ್ಕೇನು ಬರುತ್ತೆ ? ಅಂತು, ಆಲಕ್ಷ್ಯ ದಿಂದ ಆ ನಾಣ್ಯನ ತೋರಬೆರಳು ಮತ್ತು ಹೆಬ್ಬರಳಿನ ಪುಧ್ಯೆ ಓಡಿದು ತಿರುಗಿ ಸಿತ್ತು. ಆ ಮೇಲೆ ಕೊನೆ ಮನೆಯೋರು ಕರೆದರೂಂತ ಓಡಿಹೋಯ್ತು.

“ನಾಳೆ ಬೇಗ ಬಾರೋ ! ಮರೀಬೇಡ !” ಅಂತ ಕೂಗ್ತಾನೇಯಿದ್ದೆ. ಎರಡೆಡೆ ಹೋಗಿದ್ದನೋ ಇಲ್ಲೊ ಎದುರಿಂದ ಇವನದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿ ಯೊಬ್ಬಳು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಅವಳ ಕಾಲ ಹತ್ರ ಪೈಸೆ ಎಸೆದು ಶಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋದ.

ಮಾರನೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವನಿಗಾಗಿ ಊಟ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಕಾಯ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ಅವನೇನೋ ಬಂದ ನನ್ನ ಕಂಡರೂ ಕಾಣದಂತೆ ಮುಂದೆ ಹೋದ, ಎಷ್ಟು ಕೂಗಿಕೊಂಡರೂ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ಮುಂದೆ ಹೋಯ್ತು. ವಿಪರೀತ ಕೋಪ ಬಂತು. “ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗು” ಅಂತ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದೆ. “ಯಾಕೆ ನಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹಳಸಿ ಹೋಗಿತ್ತೇನಿ ಅಂದಳು ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಮಿಟಕಲಾಡಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ.

“ನನ್ನ ಮನೇಲಿ fridge ಇರೋದು ನೋಡಿಲ್ಲೇ ? ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದೆ.

ಅಲ್ಲೇ ಮುಂಬಾಗಿಲಲ್ಲೆ ಈ ನಾಟಕ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ರವಿ. ನನ್ನನ್ನ ನೋಡ್ತಿದ್ದಹಾಗೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ. ನಾನ್ತಾನೆ ಏನ್ನಾಡ್ಲಿ ? ಹದಿನಾರರ ಹತ್ತಿರದ ಹುಡುಗನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ತರಹ ನೋಡೋ ಬೇಕೂಂತ ಬೇರೆ ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲಾ !

*

*

*

ಅಂದು ವರಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಬ್ಬ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಚಕ್ಕರ್ ಹಾಕಿದ್ದ ಕೆಲಸದ ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸುಮಾರು 7ರ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ವರ್ಷಾವಧಿ ಹಬ್ಬದ ಸಾಯಂಕಾಲ ರಾಶಿ ಮುಸುರೆ ಪಾತ್ರೆ ಮೂಲೇಲಿ ಕೂಡಿದ್ದಲ್ಲಾಂತ ಕೊಂಚ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನ ಕಂಡು ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಯ್ತು, ಅವಳು ಬಂದಿದ್ದು ಅರಿತಿನ ಕುಕುಮಕ್ಕೆ ಕರೋದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೆ. ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೇಂತಲ್ಲಾ,

“ಬೇಗ ಬೇಗ ಬ್ರನ್ನಿಪ್ಪಾ ! ಹೊತ್ತು ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ತುಂಬಾ ಜನರನ್ನ ಕರೆದಿದ್ದೀನಿ !
ಅಂತ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

ಆಹಾ ! ಆ ವೈಭವವನ್ನು ಹೇಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ ! ಒಳ್ಳೆ ಮದುವೆ ಮಂಟಪ
ದಲ್ಲಿ ಹಾಕೋಲ್ವೇ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಬಲ್ಬಗಳು ಮನೆ ಮುಂದೆಲ್ಲಾ
ಹಾಕಿದ್ದಳು. ಹೊಸದಾಗಿ ಸುಣ್ಣ ಏಣ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿ
ಸಿದ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಒಂದರ, ಐದರ, ಹತ್ತರ ನೋಟುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್
ದೇವಿ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಹೂವಿನ ಕುಂಡಗಳು.
ದೇವಿ ಮುಂದೆ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿಗಳೂ. ಯಾವ ಮೂಲೆ
ನೋಡಿದರೂ ಸ್ವಚ್ಛ, ಚೊಕ್ಕಟ, “ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಇವಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಗುಡಿಸಿ
ಸಾರಿಸಿ ಮಾಡೋವಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದ ಕಸ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣೋಲ್ಲ” ಅಂತ ಪಕ್ಕದ
ಮನೆಯಾಕಿಗೆ ಫಿಸುಗುಟ್ಟಿದೆ. ಚಿನ್ನಮ್ಮನೇ ಅವರ ಮನೇಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದೂ
ಸಹ.

ಅದು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಹೋಗಲಿ ! ಅಲ್ಲೇ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು
ಮಕ್ಕಳ ತಂಡ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ಚೂಟಿಯಾದ ಹುಡುಗಿ ತುಂಬಾ
ಮನಮೋಹಕವಾಗಿ ಕಂಡಳು. ಚಂದದ skirt blouse ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.
ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲನ್ನು pony tail ನಂತೆ ಮೇಲೆ ಬಿಗಿದಿದ್ದಳು.
ಚಿನ್ನಾರಿ ಬಣ್ಣದ ಹೈ ಓಲ್ಡ್ ಶೂ ಬೇರೆ ಒಳ್ಳೆ ಎವ್-ಟೂ-ಡೇಟ್ ಅವುಯ್ಯ,
ಪಟ ಪಟಾಂತ ಅರಳು ಹುರಿದ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಗಿಸಿದ್ದಳು.
P.U.C. ಲೋ, S.S.L.C. ಲೋ ಓದುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗಿಯಿರಬಹುದೆಂದು
ಕೊಂಡೆ.

ಅವಳಿನ್ನಾರೂ ಆಗಿರದ ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಕೊನೆಯ ಮಗಳು. ವಿದ್ಯೆ ನೈವೇದ್ಯ.
ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆ ತರಗತಿ ಮೆಟ್ಟು ಏರಿ ಬಿಟ್ಟವಳು. ಅಂತ
ಮರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು.

“ಚಿನ್ನಮ್ಮಾ ! ಅವಳನ್ನ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕಳುಹಿಸಿ. ನಾನವಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿ
ಕೊಡ್ತೀನಿ, ಎಂಟನೇ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ವೈವೇಟ್ವಾಗಿ ಕಟ್ಟೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಪುಸ್ತಕ
ಖರ್ಚೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಪಹುಸ್ಕೋತೀನೀಂತ” ಅಂದೆ. ಅವಳೇನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ
ಗೋಜಿಗೇ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ದ ಕೆಲ್ಸ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು
ಹೋದಳು.

Silence is half Consent ಅಂತಾರಲ್ಲ. ಸರಿ! ಎಲ್ಲಾ ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆ ಆದ್ರೆ ಒಪ್ಪೇ ಏನ್ನಾದಾಳು?" ಅಂದ್ಕೊಂಡ.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಊರೆಲ್ಲಾ ಅಲೆದು ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟೆ. ಸಾಧಿಸುವ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಆದ ಖರ್ಚನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವೂ ಸೇರಿರದೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಿ! ಒಗೆ ಒಂದು ಹುಡುಗಿಯಿಂದ ಟ್ಯೂಷನ್ ರುರು ಮಾಡಿ, ಹಾಗೆ ಹತ್ತಿರದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ Private tuition ಹೇಳೊಟ್ಟು, ಕೈ ತುಂಬಾ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸ್ಕೂಲ್ ತೆರೆದು.... ಆಹಾ! ಎಂತಹ ಕನಸು.

ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಬಂದೊಡನೆ ಒಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ "ಯಾಕೇ ಇವತ್ತೂ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆಯೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲೇ" ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳು ಮೇಲಾಯ್ತು. ಅವಳದ್ದು ಒಂದೇ ಉತ್ತರ, "ನಾಳೆ ಕಣಮ್ಮ.

ಯಾಕೋ hope ಹೋಗ್ತಾಯಿದೆ. ಖಂಡಿತ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಆಗ್ತಾಯಿದೆ. ಅವಳು ಬರೋಲ್ಲ. ನಾನು ಕಲೋಲ್ಲಾಂತ.

ಮರಳಿ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಮರಳಿ ನೋಡಿದ್ದೆ.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಬಿದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೂವು ಮಾರಲು ಬರುವ ಹುಡುಗ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಹಳೆ ಹೂವು ಮಾರ್ತಾನೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಮೊಗ್ಗು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬರ್ತಾನೆ. ಹುಡುಗ ಬಲು ಚಾಲೋಕು. ಲೆಖ್ವಿಲ್ಲೊ ಬಾಣನ ಹಾಗೇ ಕಾಣ್ತಾನೆ. ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಬಲು ಸುಟಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿ ಕಳೆದು ಮಾಡಿ ಹೂವಿನ ಜೆಲೆ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಹೂವಿನ ಮೊಳೆ ಉದ್ದ ಮಾಡೋದ್ರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರನ್ನೂ ವಿೂರಿಸ್ತಾನೆ. ನಾನವನನ್ನ ದಿನಾ ಕೇಳೋ ಪ್ರಶ್ನೆ.

"ಏನೋ! ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತೇ"

"ಇಷ್ಟು ಹೂವು ಮಾರ್ಪಿಟ್ಟು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀ"

ಸಾಯಂಕಾಲ ಕಂಡಾಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ "ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ವಾರವೆಲ್ಲಾ ಓದ್ಕೊಂಡ್ಯೆನೋ?" "ಓಹೋ! ಎಲ್ಲಾ ಓದ್ಕೊಂಡೆ" ಅಂತ ಉತ್ತರ. ನಂಗೆ ಅವ ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ವಿಪರೀತ ಪ್ರೀತಿ.

ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಹತ್ತಿರದ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಬಾಬ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಬುಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಆ ಹುಡುಗ ಕೂತಿದ್ದ, “ಪಾರ ಓದೊಳ್ಳದೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೀಯಲ್ಲೋ, ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಓದೊ. ನಾಳೆ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಬೈದಾರು” ಅಂದ.

“ಆಯೋ! ಅವನಿಗಿಂತಹ ಸ್ಕೂಲು ತಾಯಿ! ಸ್ಕೂಲೊಂದ್ರೇನೂಂತ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇಯಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮತ್ರ ಎಲ್ಲೋ ಸುಳ್ಳು ಹೊಡ್ಡಿದ್ದಾನೆ” ಅಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಾಯುವಾತ. ನನಗಾದ shock ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟು ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚದೆ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಅಣಕಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪರಾರಿ ಕಿತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬಾಲಕ. ನಿಜದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯುವಂತಹ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ್ದ.

ಈಗಲೂ ದಿನಾ ಹೂವು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಪಾರ ಹೇಳೊಡ್ಡೀನಿ ಬರ್ರಿಯೇನೋ ಅಂತ ಕರೆಯೋಣ ಅನ್ನುತ್ತೆ ಆದರೆ ಕೇಳೋ ಹಿಮ್ಮತ್ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ಹೇಳೋಕೆ ಹೊರಟೇಂದ್ರೆ ಅದೇನೋ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಗಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಅಂತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳೋದನ್ನ ಕೇಳಾಯಿರ್ರೀ ವಲ್ಲಾ ಆದರ ಅರ್ಥವೇನು, ಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಮಾಪಕ ಹೇಗೆ ? ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಚಿನ್ನಮ್ಮ, ಅವಳ ಗಂಡ, ಆ ಭಿಕ್ಷುಕ ಹುಡುಗ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ ಯೆ ? ಮೇಲಾಗಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನೀಡುವಂತಹ ಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಅವಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಅರ್ಥವೇನು ಎಂಬ ಕೊನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ, ನನಗ್ಯಾಕೆ ಅದರ ಚಿಂತೆ-ತಪ್ಪಗೆ ಹಾಯಾಗಿ ಇದ್ದು ಬಿಡೋಣ ವೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀನಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದೋರು ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುವುದಾದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಅಪರಂಜಿಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸ್ತೀರಾ ?

ಮೂಡು ! [MOOD]

‘ಪ್ರಭಾ’

ವಾರಕ್ಕೆರದು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರ ಲೇಖನಗಳು ಈಚೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಗೆಳೆಯರೂ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪ ಮನುಷ್ಯ ಹುಪಾರಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಅವರ ಮನೆ ಹುಡುಕಿ ಹೊರಟೆ. ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದ, ಮೋಡ ಮುಸುಕಿದ ಆಕಾಶದಂತೆ ಕಳಾಹೀನ ರಾಗಿದ್ದ ಗೆಳೆಯರು ರೈಲು ಉಗಿಬಂಡಿಯ ತೆರದಿ ಹೊಗೆ ಉಗುಳುತ್ತಾ ಕುಳಿ ತಿದ್ದರು. ಮಾತುಕತೆಯಾಡಿದೆ. ನಾನೂ ‘ಉಗಿಬಂಡಿ’ ಓಡಿಸಿದೆ. ನಂತರ ಲೋಕಾ ಭಿರಾಮವಾಗಿ ‘ಏಕೋ ಏನೂ ಬರೆದ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಈಚೆಗೆ ?’ ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದೆ,

ಏಕೋ ನನ್ನದೆಲ್ಲಾ ಒಸರಿ ಹೋಯಿತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ ... ಅಂತ ಗೆಳೆಯ ವಿಪಣ್ಣವಾಗಿ ನಕ್ಕ. ‘ಏನಪ್ಪಾ ಹಾಗಂದರೆ? ಒಸರಿ ಹೋಗೋದಕ್ಕೆ ನೀನೇನು ಕೆರೆಯೇ ಸಮುದ್ರವೇ ಮಹಾ ಸಾಗರವೇ.... ಎಂದು ವಿವರಣೆ ಬಯಸಿದೆ. ಗೆಳೆಯ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೀರ್ಘವಾದ ಸಿಗರೇಟು ಹೊಗೆಯನ್ನು ಉಗುಳುತ್ತಾ ‘ಯಾತಕ್ಕೋ ತಿಳಿಯದು. ಈಗೀಗ ಮೂಡೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ’ ಎಂದ. ಮೂಡ್ ಎಂದರೆ ಏನು ಮೂಡ್ ಎನ್ನುವುದು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಜನರಿಗೆ ‘ಮೂಡ್’ ಬಂದರೆ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಗಳ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡವು. ಸರಿ ‘ಮೂಡ್’ ಅನ್ನು ಅರಿಸಿ ಹೊರಟೆ. ಮೂಡ್ ಎಂಬುದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದವಂತೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ‘ಮನಸ್ಸಿನ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ‘ಮನಸ್ಸು-ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿ’ ಎಂಬುದೇ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿರೋಧ ಭಾಸ ಮನಸ್ಸು ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳು ಅಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ದ್ದಾಗ ಮಾಡಲಾಗದಂತಹವುಗಳು. ಅದರಿಂದ ಮೂಡ್ಗೆ ಅರ್ಥ ಮೂಡೇ ಆಗ ಬಹುದೇ ? . ಇದು ಯಾರಾದರೂ ಭಾಸಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ.

ಈ ‘ಮೂಡ್’ಗಳ ತೊಂದರೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಜನರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಣದು. ಅಂದರೆ ಅಂಗಡಿ ನಡೆಸುವವರು, ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ನಡೆಸುವವರು, ದಿನನಿತ್ಯದ ಅವರವರ ಧಂದೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಮೂಡ್ ಎಂಬ ಪದವೇ ತಿಳಿದಿರಲಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ 'ಮೂಡ್'ಗಳು ಯಾರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತವೆ ?

ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಕವಿಗಳು, ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವರು ಹಾಗೂ ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಮೂಡ್‌ಗಳು ಕಾಡುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನೇ ನಿಜ ಜೀವನದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂತೆ ಕೈಗೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಮೂಡ್‌ಗಳು ಕಾಣಿಸದು ಎಂದು ನನ್ನ ನಿಚ್ಚಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿವಾರ ಆತನ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈತ 'ಮೂಡ್' ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತರೆ ಈತನ ಪತ್ರಿಕೆ ನಿಂತೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈತನ ಮೂಡ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ! ಅದೇ ರೀತಿ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹವ್ಯಾಸವನ್ನಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಾತ ಬದುಕಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ತಿಳಿದಿರುವವನು 'ಮೂಡ್' ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತಾನು. ಕಾರಣ ಆತನಿಗೆ ಇದೇ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗದೇ ಇರುವುದು. ಅಂದರೆ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವಂತಹವರಿಗೆ ಈ 'ಮೂಡ್'ಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬೇರೆ ತುಡಿತಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಈ ಮೂಡ್‌ಗಳ ಕಾಟ ಹೆಚ್ಚು. ರಾಜಕಾರಣ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ 'ಮೂಡ್' ಕಾಡರೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ?

ಇನ್ನು 'ಮೂಡ್'ಗಳನ್ನು ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಂದರೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಗೆಳೆಯರು 'ಮೂಡ್'ನಲ್ಲಿರಲು ನಿರಂತರ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಾರೆ; ಕೆಲವರು ಹೆಂಡ ಹೀರಿದರೆ ಮೂಡ್ ಬಂದಂತೆ ಲೆಕ್ಕ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕಸ ಚೆದುರಿ ಕೊಂಡು ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾದರೆ ಅದೇ 'ಮೂಡ್' ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಾರ ಲಾರಿಗೆ ಹೆಂಗಸರ ಸೀರೆಯ ಬಣ್ಣಗಳು ಮೂಡ್ ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯ ಕೆಲವು ಈಗಿನ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಅಳು, ತಮಿಳು ಹಾಡುಗಳು, ಹಿಂದಿ ಸಿನೇಮಾಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಯ ಭಾಷಣಗಳು 'ಮೂಡ್' ಬರಿಸಬಲ್ಲವು !

ಈ ಮೂಡಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಪ್ರಪಂಚ ನಶ್ವರ ಎನಿಸಿ ಜೀವನ ನಾಕು ಎನಿಸುತ್ತದಂತೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸುರುಟಿತನದ ಮನೋಭಾವ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಚಿತ್ರಕಾರರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ 'ಮೂಡ್' ಆತ್ಮತ್ವಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲರ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

‘ಮೂಡ್’ ನಮ್ಮ ವೈಫಲ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಗೆ ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತೇ ? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಹಾಳಾದರೆ ಹೆಂಡತಿ ‘ಮೂಡು ಸರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ರೀ.... ಎಂದಾಳು. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಿನಿಮಾ ಕೆಟ್ಟಾಗ, ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ತೋಪಾದಾಗ, ವಿಮರ್ಶಕರಿಂದ ಅತಿಯಾದ ಬೈಗುಳಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದಾಗ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಕಾದಂಬರಿಗಾರರು ನನ್ನ ಮೂಡ್ ಸರಿ ಇಲ್ಲದಾಗ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ‘ಮೂಡ್’ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ನಿರಾಳವಾಗ ಬಹುದು.

ಆಕಾಶ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ಕನಸುಗಾರರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಮತ್ತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ರೇಗುವ ಜನರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಜನ ಹೇಳುವ ಒಂದು ಮಾತನು ನೀವು ಗಮನಿಸಿರಬಹುದು. ‘ಪಾಪ ಆತ ಮೂಡೀ..... ಎಂದು. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ವೈಫಲ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊರಟು ಈ ಅಮೂರ್ತ ‘ಮೂಡ್’ ಪದವು ತುಂಬಾ ಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಒರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬರಹಗಾರರ ಲೇಖನಗಳು ‘ಇಲ್ಲ’ವಾದಾಗ ಸಂಪಾದಕರು ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದರ ಬದಲಿಗೆ ಬರಹಗಾರ ‘ಏಕೋ ಈಚೀಚೆಗೆ ಮೂಡೇ ಇಲ್ಲ ಬರೆಯಲು.... ಎಂದು ಹಲುಬುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವವರು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ‘ತಲೆ’ಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿರುತ್ತೀರಿ. ಈ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕ ಇರುವವರಾದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸತ್ಯ ನಿಮಗೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ‘ಮೂಡ್’ ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೂಲಿಕಾರ್ಮಿಕ, ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗೆ ಸೌದೆ ಒಡೆಯುವವನು, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಜೀವ ಜಾರಿಸುವವರು ಇಂತಹ ಪರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರಿಗೆ ‘ಮೂಡು’ ಯಾವ ಹಾನಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ !

ಮೂಡ್ ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವರು ಹೆಂಡದ ಮೊರೆ, ಕೆಲವರು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೊರೆ ಹೋಗುವುದೂ ಇದೆ. ಎರಡು ಪೆಗ್ ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕು ಅವರು ಇಳಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೂರು ಪೇಜು ಬರೆದೇನು ಎಂಬುವರಿಂದ ಓಡಿದು ಹೆಂಡತಿ ಮನೇಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಸಾಕು ನನ್ನ ಲೇಖನೆಯೇ ಹೆಂಡತಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ

ಎಂದೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಮದನ ಮದಿರೆಯಂತೆಯೇ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳು 'ಮೂಡು' ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಈ 'ಮೂಡು' ಒದಗಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಆತ್ಮೆಯರು, ರಾಜಕಾರಿಣಿಗಳು ಹಾಗೂ ಟಾಟಾ ಬಿಲ್ಡ್ ಗಳೂ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಈ 'ಮೂಡು'ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಪೂರ್ಣ ಮದಂ ಪೂರ್ಣ ಮಿದಂ ಎಂಬ 'ಪೂರ್ಣ' ಪದದಂತೆಯೇ ಮೂಡಂ ಮದಂ ಮೂಡಂ ಮಿದಂ.... ಎಂದು ಶಾಂತಿಮಂತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು ಎಂದೂ ತೋರುತ್ತೆ. ಕೆಲವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ 'ಮೂಡು' ಪಾಡು ಎಲ್ಲವೂ ಲೋಡು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಸದಾಕಾಲವೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸರ್ವಜ್ಞರು ಇವರು. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗೆಗೆ ಎಲ್ಲೇ ಕೇಳಿದರೂ 'ಮೂಡಿನ' ಸಂಕಟ ಸಂಚು ಕಂಚು ಇಲ್ಲದೇ ಸಲೀಸಾಗಿ ಕೊರೆಯಬಲ್ಲರು ಮತ್ತು ಬರೆಯಬಲ್ಲರು.

ಸೂರ್ಯನು 'ಮೂಡು'ವನಿದ್ದೋ ಎಂಬ ಪೀಠಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಿದ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಯಾವ 'ಮೂಡು' ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮೂಡುಗಳನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇನ್ನೂ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆ. ಸೂರ್ಯನ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದರ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಜನ 'ಚಂದ್ರ'ನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿರುವರಂತೆ !

ಚಂದ್ರನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗದ ಬರಹಗಾರ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಆದರೂ ಚಂದ್ರನಿಗೂ 'ಮೂಡು'ಗಳಿವೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ಚಂದ್ರನ ಮೂಡು ಸಂಪೂರ್ಣ ಶೇ. ನೂರರಷ್ಟಿರುವುದು ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ಕರಗಿ ಕರಗಿ ಅವಿವಾಸ್ಯ ವೇಳೆಗೆ ಶೇ. ಸೊನ್ನೆಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಚಂದ್ರನ ಈ 'ಮೂಡು'ವಿಕೆ ಶೇ ಸೊನ್ನೆಗೆ ಇಳಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಹೊಂಸರಿಗೆ, ಅಂಭಯಂಕರ ಧನಂಜಯರಿಗೆ, ಪತ್ತೇದಾರಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮರಿಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಮೂಡು ಇರುತ್ತದೆ ! ಯಾವುದೇ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಅವಿವಾಸ್ಯೆಯ ಭೀಕರ ಕತ್ತಲಿನ' ನೆರವಿಲ್ಲದೇ ಒಂಪೇ ಒಂದು ಕತೆ ಮುಂದುವರಿ

ಯುವರು ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ ! ಚಂದ್ರನ ಮೂಡು ಮತ್ತು ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕದಂಬರಿ
ಗಾರರ ಮೂಡು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ರಸಪ್ರೋಕಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಪೋಷ್
ನೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇನೋ.

ಮೂಡು ಮೂಡು ಮೂಡೆಂದಾಕೆ ಅರಚುವರು

ಕಲ್ಲ ಕಾಣದ ಮೂಢರು

ಮೂಡಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ

ಪೊರೆದುದು, ಮೂಡಲ್ಲವೇ

ನಮ್ಮನೆಲ್ಲಾ ಪೆತ್ತುದು

ಮೂಡಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಪೊರೆದು ಪೆತ್ತು ತೆತ್ತಿರುವುದು ?

ಪ್ರತಾಪ್ ಮತ್ತು ಕಿರಣ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಪಾಲುಗಾರಿಕೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಕುದುರಿತ್ತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಓಡಾಡುಕ್ಕೆ ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆ, ಶಮ್ಮ
ಆಫೀಸಿನ ಸ್ವಾಗತಕಾರಿಣಿ ಹುದ್ದೆಗೆ, ಮೋಹಕ ಶರಣಿ ಉಪಾಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ
ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಪ್ರತಾಪ್ ಹೇಳಿದ

“ನೋಡು ಕಿರಣ್, ಉಪಾ ತೀರಾ ಮುಗ್ಧ ಹುಡುಗಿ. ಅವಳಿಗೆ ಜೀವನದ
ವಿಷಯ ಏನೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಹೇಳಿ
ಕೊಡದೇ ಇದ್ದೇ, ಅವಳು ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗೋಡು ಖಂಡಿತ”

“ಹೌದು ಪ್ರತಾಪ್. ಈ ಕೆಲಸಾನ ಇಬ್ಬೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಒಳ್ಳೆದ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಹೇಳಿಕೊಡು. ಮಿಕ್ಕದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಬಿಡು” ಅಂದ ಕಿಲಾಡಿ
ಕಿರಣ್.

ಪ್ರೀಕೇಜಿ ಪರದಾಟ

ಶಾಂತಾ ರಘು

ತನ್ನ ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಗೋಪಿ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮುಂದೆ ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚೋದಿತ್ತು. “ನನ್ನ ಮದ್ವೆ ಹ್ಯಾಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಆಯ್ತು ಗೊತ್ತೇನೋ? ಅನಿತಾನ ನೋಡೋಕೆ ಹೋದಾಗ್ಲೇ ಭಾವೀ ಮಾವನೋರ್ಗೆ ಮುಲಾಜಿಟ್ಟೆ ಹೇಳ್ವಿಟ್ಟೆ. ‘ನೋಡಿ ಸಾರ್! ನಾನೇನು ಹುಡುಗಿ ರಂಭೆ ತರ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನಿಲ್ಲ (ನನ್ನ ಮುಖ ಇರೋದು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇದೆ!) ಅವಳ ಬರೀ ಬಿ. ಎ. ಡಿಗ್ರೀನೇ ಸಾಕು ನಂಗೆ (ನಾನೂ ಒಂದು ಪುಡಕೋಸಿ ಬಿ. ಇ. ತಾನೇ!) ದುಡ್ಡು ಕಾಸಿನ ಮಾತೇ ಬೇಡ-ಅಂದ್ವಿಟ್ಟು-ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಂಡಿಷನ್ ಹಾಕೆ”

“ಏನೋ? ಏನೋ ಕಂಡಿಷನ್ನು?”

“ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳ್ವೆ. ನೋಡಿ ಸಾರ್! ನಾನು Practical ಮನುಷ್ಯ ಮದ್ವೆ ಆಗಿ 2 ವರ್ಷಕ್ಕೆ family ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಹುಟ್ಟೋ ನಮ್ಮಗೂಗೆ ಯಾವ್ದಾರಾ Convent ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀಕೇಜಿಗೆ ಸೀಟು ಕೊಡಿಸೋ influence ಇದ್ದೆ ನಿಮ್ಮೆ? ಆ assurance ಕೊಡಿ. ಈಗ್ಲೇ ನಿಮ್ಮಗಳ ಕುತ್ನೇಗೆ ತಾಳಿ ಬಿಗೀತೀ ನೀಂದ” ಅಂತ ಗೋಪಿ ಬೀಗ್ತಾಯಿದ್ದ.

ಅವನ ಮಾವ ಶಂಕರಪ್ಪ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್. ವರ್ಷಾವರ್ಷ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು left right ಹಾರಾಡ್ತಿ, 40% ತೆಗೆದ ಹುಡುಗರಿಗೆಲ್ಲ ಬಿ. ಇ. ಎಂ.ಬಿ ಬಿ.ಎಸ್. ಸೀಟುಗಳು. ಕೊಡಿಸ್ತಾಯಿದ್ದೋರಿಗೆ, ಭಾವೀ ಆಳಿಯನ ಈ ಸವಾಲು ಭಾರೀ insulting ಆಗಿವೆ-ತಪ್ಪೇನು?

ಆದ್ರೆ ಪಾಪ! ಮೊಮ್ಮಗ ದೀಪಕ್ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ, ಶಂಕರಪ್ಪ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು! ದೀಪ್ಕನ ತೊಟ್ಟಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ ದಿನ ಗೋಪಿ, ಮರಿದ ಮಾವಂಗೆ ಹೇಳ್ವಿಟ್ಟ “ಮಾವಯ್ಯಾ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಜ್ಞಾಪ್ತ ಇದೆ ತಾನೆ? ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗಂಗೆ ಈಗ್ಲೆ ಎಲ್ಲಾರ ಪ್ರೀಕೇಜಿಗೆ Advance ಸೀಟು ಬುಕ್ ಮಾಡೋದು ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ!”

ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಬಿ ಇ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ ಎಸ್‌ಗೆ ಸೀಟು ಸಿಗೋ ಅಪ್ಪ ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ ಇದು ಅಂತ ಖಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು. ಸರಿ, L.K.G. ಅಡ್ಮಿಷನ್‌ಗಾಗಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಶುರು ಆಯ್ತು. ಆ ಲೊಕಾಲಿಟಿ ಇರೋ Butterfly Convent, Twinklers, Kiddies place- ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಶುಕರಪ್ಪ ನಡೆದು, ನಡೆದು. ಅವರ ಕೊಲ್ಡಾಪುರಿ ಜಪ್ಪಲಿ ಸವೆದೇಹೋಯ್ತು. Application Form ಕೂಡಾ ಸಿಗಿಲ್ಲ.

“ಹೀಗೆ, ಇಂಥಾ ವರ್ಷದ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್ಸ್ ಕಣ್ರೇ ನಾನು!” ಅಂತ Butterfly Convent ಹೆಡ್‌ಮೇಡಂ ಹತ್ರ ಹೇಳಿದ್ರೆ- ಆಯಮ್ಮ ಇವರನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿ ಇವರ ಮುಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲೆಟರ್ ತೂಗಾಡಿಸಿದ್ರು. “ನೋಡಿ ಸಾರ್! C. M. ಕಡೆಯಿಂದ recommendation ಲೆಟರ್ ಬಂದಿದೆ!”

ಸುಸ್ತಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ರೆ, ಸ್ನೇಹಿತ, ರಿಟೈರ್ಡ್ ಜಡ್ಜ್ ನರಸಿಂಗರಾಯ್, ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಬಂದು ಕೂತಿದ್ರು.

ಶಂಕ್ರೂ! ಹಿಡಿ ಸ್ವೀಟು! ಅಬ್ಬ! ಇವತ್ತಿಗೆ ತಲೇಮೇಲಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಭಾರ ಇಳಿತಪ್ಪ!”

ಏನಪ್ಪ ಸವಾಚಾರ? ನಿನ್ನಗ Harvard Universityಗೆ apply ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ-ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಿಗ್ತೆ?

“ಅಯ್ಯೋ ನೀನೊಬ್ಬ! Harvard ಏನ್ಮಹಾ? ಸಿಗತ್ತೆ ಬಿಡು! ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಸುಪ್ಪಿಗೆ Tiny Toddler Convent ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀಕೇಜೀಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡ್ತು ಕಣೋ! ಅಪ್ಪಪ್ಪ! ಈ ಜೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟೆ, ಎಷ್ಟು ಅಲೆದ್ವಿ, ನಾಕಾಯ್ತಪ್ಪ!”

“ಇದೇನನ್ಯಾಯ ನರಸಿಂಗೂ! ಒಂದು L.K.G.ಗೆ ನಾವು ಹೀಗೆ ನಾಯಿ ಹಾಗೆ ಅಲೀಬೇಕೆ?”

“ಹಾಗೆ ಹಗುರವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ಬೇಡ ಶಂಕ್ರೂ. ಈ ಸೀಟಿಗಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದೀನಿ ಗೊತ್ತೆ ನಾನು? ಆ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಹೆಡ್‌ಮೇಡಂ ಮಗಳ ಜಾತಕ ಹಿಡಕೊಂಡು ಗಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲು ವರ ಹೊಂದಿಸ್ಕೊಟ್ಟೆ- ಹೋದ ವರ್ಷ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಗುಂಡಣ್ಣನ ಅತ್ತೆಗೆ ಹರ್ನಿಯಾ ಆವರೇವನ್ ಆದಾಗ, ಅಸ್ಪತ್ರೆಯೆ ಫ್ಲಾಸ್ಟಿಲಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ತೂಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡ್ತಾಯಿವ್ವೆ ಕಣೋ, ಇನ್ನು ಆ

Convent ಪೂನು ಮಾರಯ್ಯನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಏಳನೇ ಹೆರಿಗೆಯಾದಾಗ, ನನ್ನ ಸೋಸೇನೇ ಮಗೂಗೆ, ಸ್ವೆಟರು, ಕುಲಾವಿ, ಕಾರ್.ಜೀಲ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು- ಮಗೂ ಕೈಲಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟು ಬಂದ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲ್ಡಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಲೆವಲ್ ಶಿಫಾರಸೂ ಬೇಕು, ಕೆಳಗಿನ ಲೆವಲ್ ಶಿಫಾರಿಸೂ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲ !”

ಶಂಕರಪ್ಪಗೆ ತಲೆ ಧಿಂ ಅಂತ ತಿರುಗ್ತು, ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ! ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಂಗೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಕೇಜಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಿಗತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ? ಕಡೆಗೆ, ಎರಡು ಎಮ್ಮೆ ಕೊಂದೊಟ್ಟು, ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡಿರು ಅನ್ನೋ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರತ್ತೋ ಏನೋ ? ಏನ್ನೆ ?

“ನರಸಿಂಗೂ ! ನಂಗೆ ನೀನೇ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್ ಆಗಿ ನನ್ನ ಮುಂಡಾ ಮೋಚ್ತು ! ಅಳಿಯಂಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರಿದೀನಿ ! ಮೊಮ್ಮಗಂಗೆ ಎಲ್ಲಾರ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡಿಸ್ಸೇ ಹೋದ್ರೆ ಆಣಕಿಸಿ ಆಣಕಿಸಿ ಸಾಯಿಸ್ಪಿಡ್ತಾನೆ ಕಣೋ ! ಏನಾರ ಮಾಡೋ !” ಅಂತ ಗೆಳೆಯನ ಕೈ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಗಂಜಿ ಗೋಗರೆದ್ರು

“ಮ್ ! ಈಗ್ಲೇ ತುಂಬ ಲೇಟಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ! ಎಲ್ಲೂ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಿಗೋದು ಕಷ್ಟ. ಇಲ್ಲಿ- S. R. ಕಾಲೋನೀಲಿ ಈ ವರ್ಷ ತಾನೇ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಶುರು ಮಾಡಿದಾರೆ. ಅಲ್ಲೇ ಪ್ರೇ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಶಂಕ್ರಾ - ನೀನು ಬೇಗ ಯಾರಾರ ಮಂತ್ರಿ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಶಿಫಾರಿಸು ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಟೈ ಮಾಡು !

“ವಾಟ್ ? ಪ್ರೀಕೇಜೀಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಕಡೆಯಿಂದ ಶಿಫಾರಿಸ್ಸೇ ?”

“ಹಾಗೆ ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ಬೇಡಪ್ಪ ! ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ರೂ ನಿಂಗೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ರೆ ಅದೃಷ್ಟ ಅಂತ ತಿಳ್ಕೊ ! ಸಂಜೆ ನನ್ನ ಸೋಸೇನ ಕರ್ಕೊಂಬರ್ತೀನಿ. ಮಾತಾಡೋಣ”

ಸಂಜೆ ಗೋಪಿ ಮನೆಲಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ನಡೀತು. ಜಡ್ಜ್ ಸೊಸೆ ಶೀಲಾ ಅಂತೂ ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬೀಗ್ತಾಯಿದ್ದು. ಒಲು ಅನುಭವಸ್ಥಳಂತೆ ಅನಿತಾಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದು. “ಅನಿತಾ, ನೀನು ಮಗೂಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ರೈಂಸ್, 1, 2, 3, 4. A, B, C, D, ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್, ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಡು, ಒಂದಷ್ಟು ಸ್ಟೋರಿಸೂ ಹೇಳೊಡು”

“ಯಾಕೆ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಗೂಗೆ ಸ್ಕೂಲಲ್ಲೇ ಹೇಳಿಕೊಡೊಲ್ವೆ ?” ಅಂತ ಶಂಕರಪ್ಪ ಅಮಾಯಕರಂತೆ ಕೇಳಿದ್ರು.

“ಅಯ್ಯೋ ಅಂಕಲ್ ! ನೀವು ಈಗಿನ ಕಾಲಾನೇ ಅರ್ಧ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀಕೇಜಿ ಅಂದ್ರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಆಯ್ತು ? ಬಿ. ಇ. ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್ ಧರಾನೇ ? ಮಗೂ ಜರೆ ಪೇರೆಂಟ್ರೂ ಕಷ್ಟ ಪಡ್ಬೇಕು. ನಾವೇನು ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೆ ? ಮಗೂಗೆ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ದಿನ ಏನೇನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳ್ತಾರೆಂತ- ಆ ಗುಂಡಣ್ಣಂಗೆ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ಮೊದ್ಲೇ ತಿಳಿಸ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿ. ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಹೆಸ್ರೇನು, ಟೊಮೇಟೋ ಬಣ್ಣ ಯಾವುದು ಅಂತ ಇಂಗ್ಲೀಷಲ್ಲೇ ಕೇಳ್ತಾರೆ ಮಗೂನ ! ನಾವೇನು ಹೆದರಿಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿ ! ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಬೇರದ ಹೆಸರು ಇಂಡಿಯಾ, ಇಂಡಿಯಾದ ರಾಜಧಾನಿ ಡೆಲ್ಲಿ, ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಉರು ಹೊಡೆಸಿದ್ದಿ !”

“ಹೌದೌದು ! L. K. G.ಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಲು ಮುಖ್ಯವಲ್ವೆ ಮತ್ತೆ ?”
ಅಂತ ಗೋಪಿ ಬಿಸಿಯುಸಿರುಬಿಟ್ಟು.

“ಹೂಂ ! ಆ ಮೇಲೆ ಗೋಪಿ ! ಒಂದು 15,000 ಕೈಯಲ್ಲಿ ರೆಡ್‌ಕಾಪ್ ಇದ್ದೆ ?” ಅಂದ್ರು ಜಡ್ಡು.

ಪದಿನೈದು ಸಾವಿರವೆ ?” ಅಂತ ಎಲ್ಲೂ Grand Canyon ಥರಾ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು. “ಸ್ಕೂಲ್ ಫೀಸು, ಸ್ಟೆಷಲ್ ಫೀಸು, ಡೊನೇಷನ್ ಡೆಪಾಸಿಟ್ಟು, ಈ ಖರ್ಚೆಲ್ಲ ಸುಮಾರಾಗಿ ಹೇಳ್ವೆ. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಆಗತ್ತೆ. ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಕೂಲು ಬೇಕೊಂದ್ರೆ ಪರ್ಸ್ ಬಿಚ್ಚೇ ಬೇಕು ಮತ್ತೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಇರೋದು ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಆಚೆ. ಮಗೂನ ದಿನಾ, ಆಟೋಲಿ ಕಳಿಸ್ಬೇಕಾಗತ್ತೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುನ್ನೂರಾಗತ್ತೆ ನೋಡು”

ಎಲ್ರಿಗೂ ಪ್ರೀಕೇಜಿ ದಿಗಿಲು ಹಿಡಕೊಂಡ್ತು. ದಿನ ಬೆಳಗಾದ್ರೆ ದೀಪೂಗೆ ಟ್ಯೂಷನ್ ಶುರುವಾಯ್ತು.

“ದೀಪುರಾಜಾ ! ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳು ನೋಡೋಣ ? ಪಾಟ್ ಈಸ್ ಯುವರ್ ನೇಮ್ ?” “ದೀಪೂ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ತಕ್ಷಣ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಬೇವಲಾರಂಬಿಸಿದ ಮೂರು ವರ್ಷದ ದೀಪಕ್.

“ಛಾ ! ಛಾ ! ಬೆರಳು ಜೇಪಿದ್ದೆ ಎಲ್ಲೂ ನಗ್ತಾರೆ ! ಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿ ಚೇಪ ಬಾರ್ಡೋ ! ಹೆಸ್ರನ್ನ ದೀಪಕ್ ಅಂತ ಸರಾಾಗಿ ಹೇಳೋ. ಆಮೇಲೆ, ಆಪ್ತನ ಹೆಸರೇನು, ಮರಿ ?” ಅನಿತಾ ವಾವ ಗೋಗರೆದ್ದು.

“ಡ್ಯಾ...ಡಿ” ಅಂತ ರಾಗವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮಗು ತೂಕಡಿಸ್ತಾಯಿದ್ದ.

ಮಗನ ಜತೆ ಇವಳು ಸರ್ಕಸ್ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ವಿಗ್ಲೇ, ಶಂಕರಪ್ಪ ಆಕಾಶಕ್ಕೋ ಭೂಮಿಗೂ ಅಲೆದು, ಮಂತ್ರಿಗಳ, ಪದ್ವಗನ, ತಂಗಿ ಗಂಡನ ಹತ್ರ ಹ್ಯಾಗೋ. ಒಂದು ಶಿಫಾರಿಸು ಪತ್ರ ಸಂಪಾದಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದು.

ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಇದ್ದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಭಯದಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ನಿದ್ರೇನೇ ಬರಲಿಲ್ಲ, “ತಿರುವತಿ ವೆಂಕಟ್ರಮಣಾ! ದೀಪೂಗೆ ಅಡ್ಡಿಷನ್ ಸಿಕ್ರೆ ಇವ್ರು ಮುಡಿ ಕೊಡ್ತಾರಪ್ಪ!” ಅಂತ ಗಂಡನ ವರವಾಗಿ ಅನಿತಾನೇ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು.

ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಮಗೂ ಜತೆ ವೇರೆಂಟ್ಸ್‌ಗೂ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಟೆಸ್ಟ್ ಇದೆಯಂತೆ, ಗ್ರಹಚಾರ! ಏನೇನು ಕೇಳ್ತಾರೋ ಏನೋ? ಯಾರಿಗೆ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆ ಲೀಕ್ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದೂ ಅಂತಾನೂ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೇ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೇನೇ ದೀಪೂಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಮಾತಾಡಿ, ಲಶ್ಮಿ ಮಾತಾಡಿ, ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲೂ ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೋದ್ದು.

ಜಿಗಿ ಜಿಗಿ ಅಂತ ಪೇರೆಂಟ್ಸ್ ಮಕ್ಕಳ ಜನಜಾತ್ರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡೋರೇ ಭಾರೀ tense ಆಗಿದ್ದು.

ಮೊದ್ಲು ಪೇರೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಟೆಸ್ಟ್, ಎಂತೆಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು!

“ಈ ವರ್ಷ ಡಾ. ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಚಿತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟು ರಿಲೀಸ್ ಆಸುವು?”

“ಮಾಲಾಶ್ರೀ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ ಯಾವುದು?”

“ಆಮೆರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬುಷ್ ಮನೆ ಬಿಚ್ ಈ ಸಲ ಎಷ್ಟು ಮರಿ ಹಾಕ್ತು?”

“ಹರ್ಷದ್ ಮೇಹ್ತಾ ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ ವಸರೇನು?” ಇದೇ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು intellectual ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನ ಕೇಳಿದ್ದು. ಗೋಪಿ. ಅನಿತಾ ಇಬ್ಬಿಗೂ- ವರವಾಗಿಲ್ಲ-ಪಾಸ್ ಮಾರ್ಕ್ ಬರಬಹುದು ಅನ್ನಿಸ್ತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ 12 ಗಂಟೆ. ದೀಪು ಬೆರಳು ಚೀಪ್ತಾ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಲಿದ್ದ. ಎಬ್ಬಿಸಿ ದಾಗ ಕೆಟ್ಟ temper. ಹಸಿವು ಜೇರೆ,

ಒಳಗೆ ಹೋದ್ದು. Interview ಮಾಡೋ ಮಹರಾಯನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೆ ದೊಡ್ಡವರಿಗೇ ಹೆದರಿಕೆ ಒರೋ ಹಾಗಿತ್ತು. ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ

ಮಾಡೋಕೆ ಯಾರಾದ್ರೂ Sweet looking ಲೇಡೀನ ಕೂರಿಸಬಾರ್ದಾಗಿತ್ತೆ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟು ? ಈಯಪ್ಪಂಗೋ ಭಾರೀ ಮೀಸೆ. ಮೀಸೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಕೂರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮಗೂಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಕಿರಾತಕನ ಹಾಗೇ ಕಂದಿರಬೇಕು !

ದೀಪೂನ ನೋಡಿ “ಹಲೋ!” ಅಂದ ಕೂಡ್ಲೇ, ಇವನು “ಹೋ!” ಅಂತ ಕಿರುಚಿ, ಒಂದೇ ಹೈಜಂಪ್ ಮಾಡಿ ಅಮ್ಮನ ಸೊಂಟ ಹತ್ತಿದೋನು ಜಪ್ಪಯ್ಯಾಂದ್ರೂ ಇಳೀಲಿಲ್ಲ.

“What is your father’s name ?” ಅಂದ್ರೆ- “ಹೇಳೋಲ್ಲಾ!” ಅಂತ ಅಮ್ಮನ ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚೊಂಡ.

“ದೀಪೂ ! ಅಕಲ್‌ಗೆ A B C D ಹೇಳಿ ತೋರ್ಸು!” ಅಂದ್ರೆ ಕೈಲಿದ್ದ ಕ್ಯಾಡ್‌ಬರೀಸನ್ನು ‘ಕಿರಾತಕ’ನ ಮುಖದ ಪೋಲೆ ಬಿಸಾಕಿ, ಕೈಕಾಲು ಒದ್ದುಕೊಂಡು ರಾಗಾಲಾಪನೆ ಶುರುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ತಾಯಿ ಮಗನಿಗೆ ಒಂದು ಯುದ್ಧವೇ ನಡೀತು ಅಲ್ಲಿ. ಗೋಪಿ ಪೆಕದನಂತೆ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ. ಕೊನೆಗೆ ಅತ್ತು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಮಗು ಬೆರಳು ಚೀಪ್ತಾ ನಿದ್ರೆಹೋಯ್ತು.

“ಸಾರ್ ! ತುಂಬಾ ಲೇಟಾಯ್ತಲ್ಲ. ಹಸಿವು ಇವಂಗೇ. ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಸಾರ್ ! ಇಗೋ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಶಿಫಾರಿಸು ಲೆಟರ್. ಹ್ಯಾಗೋ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮಗೂಗೊಂದು ಸೀಟು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ” ಅಂತ ಶಂಕರಪ್ಪ ಎಲ್ಲೂ ಸೇರಿ, ಧಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತು, ಗೋಗರೆದು-ಡೋನೇಷನ್ನು, ಡೆಪಾಸಿಟ್ಟು, ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಫಂಡು, ಸ್ಟೇಷನ್ ಫೀಸು, ಹಾಳೂ ಮೂಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ, ದೀಪೂಗೆ ಪ್ರೀಕೇಜೇಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕೇ ಬಿಡ್ತು ! ಶಂಕರಪ್ಪನವರ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳೀತು. ಜನ್ಮವೇ ಸಾಫಲ್ಯ ಗೊಂಡಂತೆ ನಲಿದಾಡಿ, ಊರಲ್ಲಾ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ಸ್ ಹಂಚಿ, ದೀಪುವಿನ ಪೇರೆಂಟ್ಸ್ ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು.

ಗುಂ - ಡ

ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲ ತುಂಡು ಮಾಡುವ ಗುಂಡ
ಹುಡುಗತನದಿಂದಲೂ ತುಡುಗ ಪುಂಡ

ಅವಸರದ ಅವ
ಸರಸರನೆ ಸರತಿಯು
ಸ ವ ತೆಗೆದು ಖುಷಿ ಕಂಡ

ಹೆಂಡತಿಯ ಕೊನೆ ತೆಗೆದು
ಮೊಗೆ ಮೊಗೆದು ಕುಡಿದು
ಕಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ

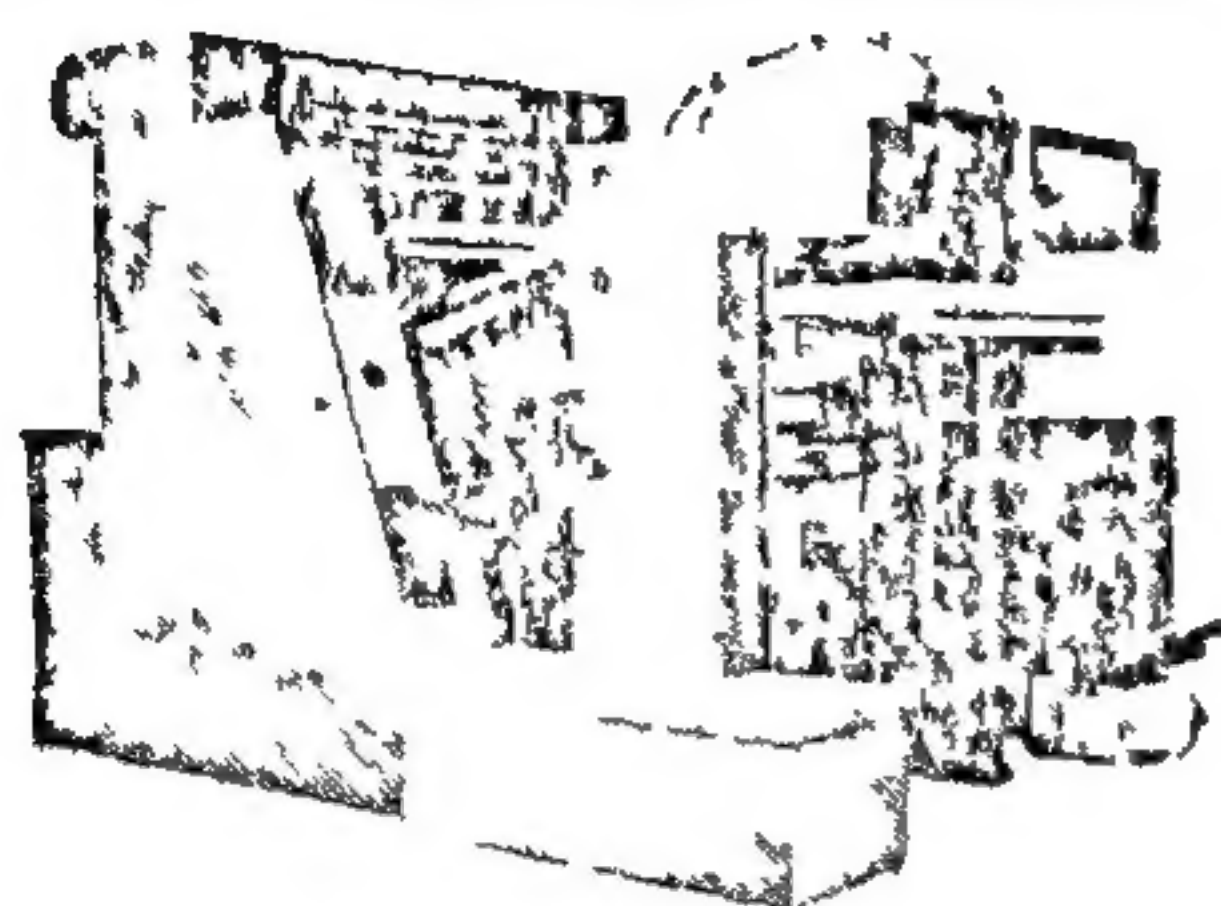
ಹೂರಣದ ಹೂ ತೆಗೆದು
ಮೊದಲಿಟ್ಟು ಸುರರಿಗೆ
ನಾದಾಸುರನ ಹೂಂಕಾರಗೈದ

ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೂ ತಾನೇ ಕೊಂಬು
ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಕೊಂಬು
ಕಳೆಯದಾದ

ತುಂಡರಿಸಲೇನೂ ಸಿಗದೆ
ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಗುಂಡ
ತಾನೇ ಗುಂ—
ಡಾದ

Champs of the printing track – HMT's range of super performers.

SOM 131

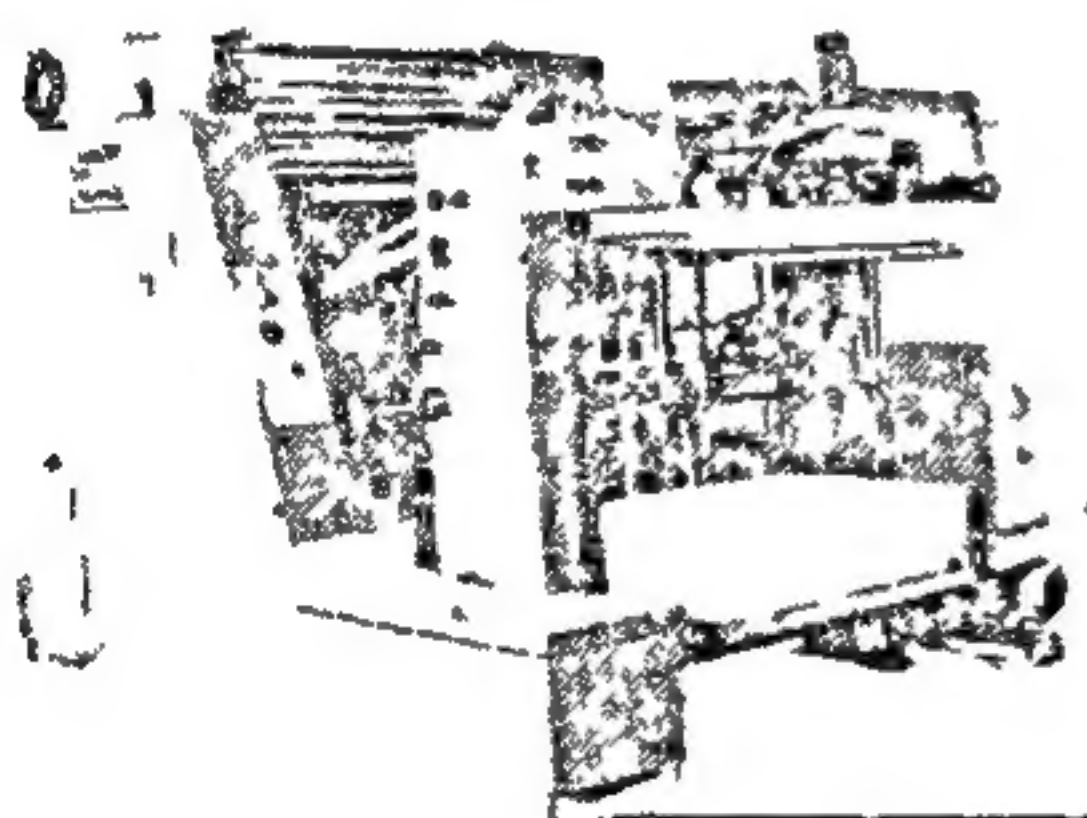
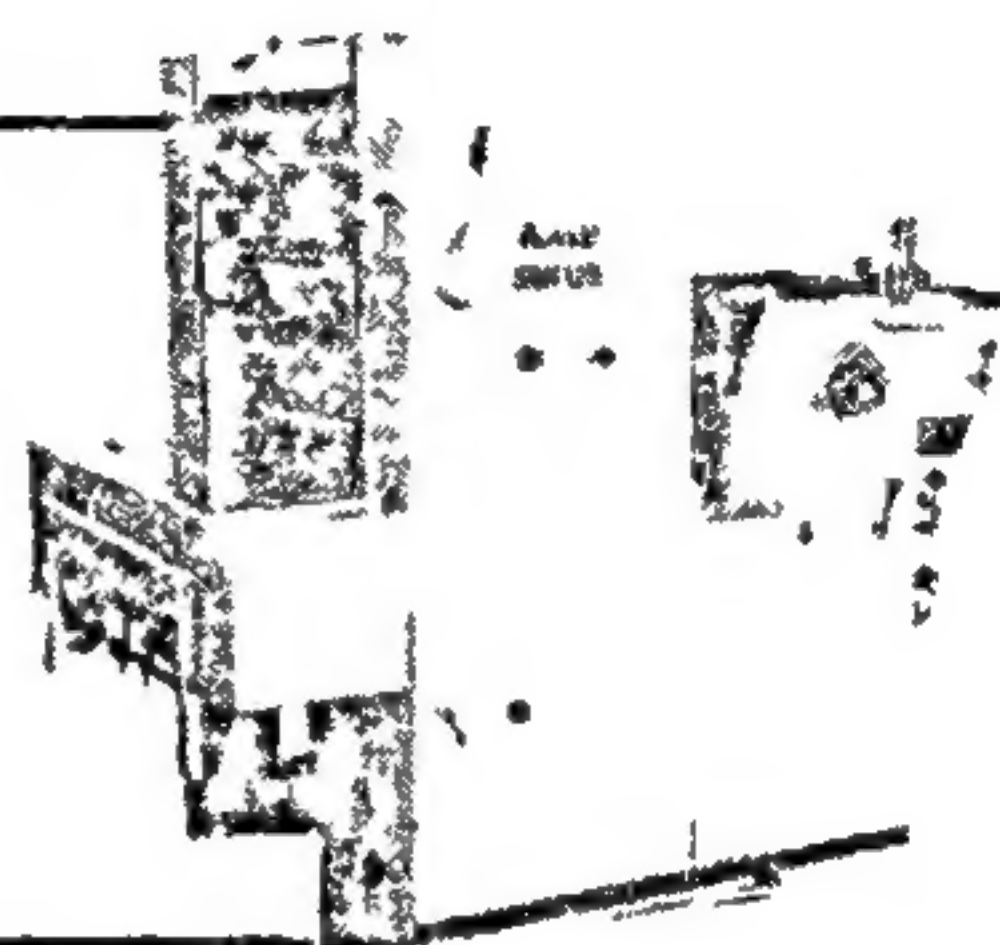
Single Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	560 x 790
Min sheet size	mm	300 x 420
Speed range	l p h	2500 7500
Power	kW	7.52

SOM 125

Single Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	460 x 460
Min sheet size	mm	210 x 250
Speed range	l p h	2500 7500
Power	kW	3.45

INVICTA 36R

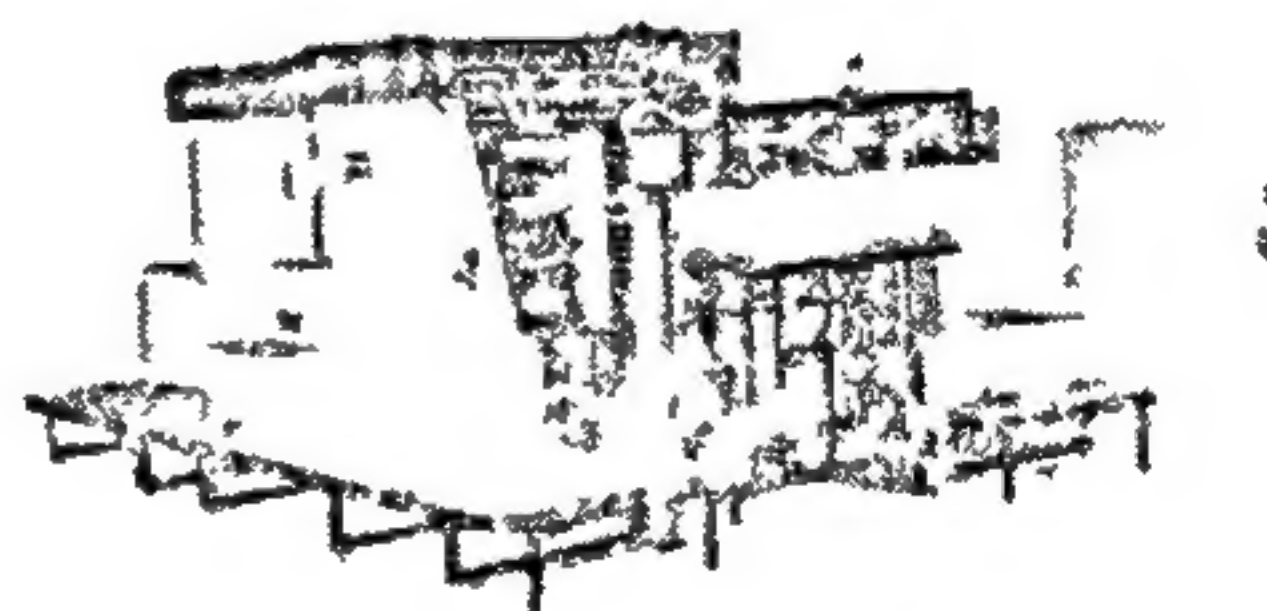
Single Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	655 x 925
Min sheet size	mm	300 x 420
Speed range	l p h	2500 7500
Power	kW	7.52

SOM 236

Two Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	655 x 925
Min sheet size	mm	300 x 420
Speed range	l p h	2500 7500
Power	kW	14.22

For details contact:

HMT

HMT Limited

Machine Tool Marketing Division
10/A, Kasturba Road
Bangalore-560 001.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಣು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು 560 058

ದೂರವಾಣಿ: 395902 ತಂತಿ: 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಕ್ಸ್ 845-580

ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

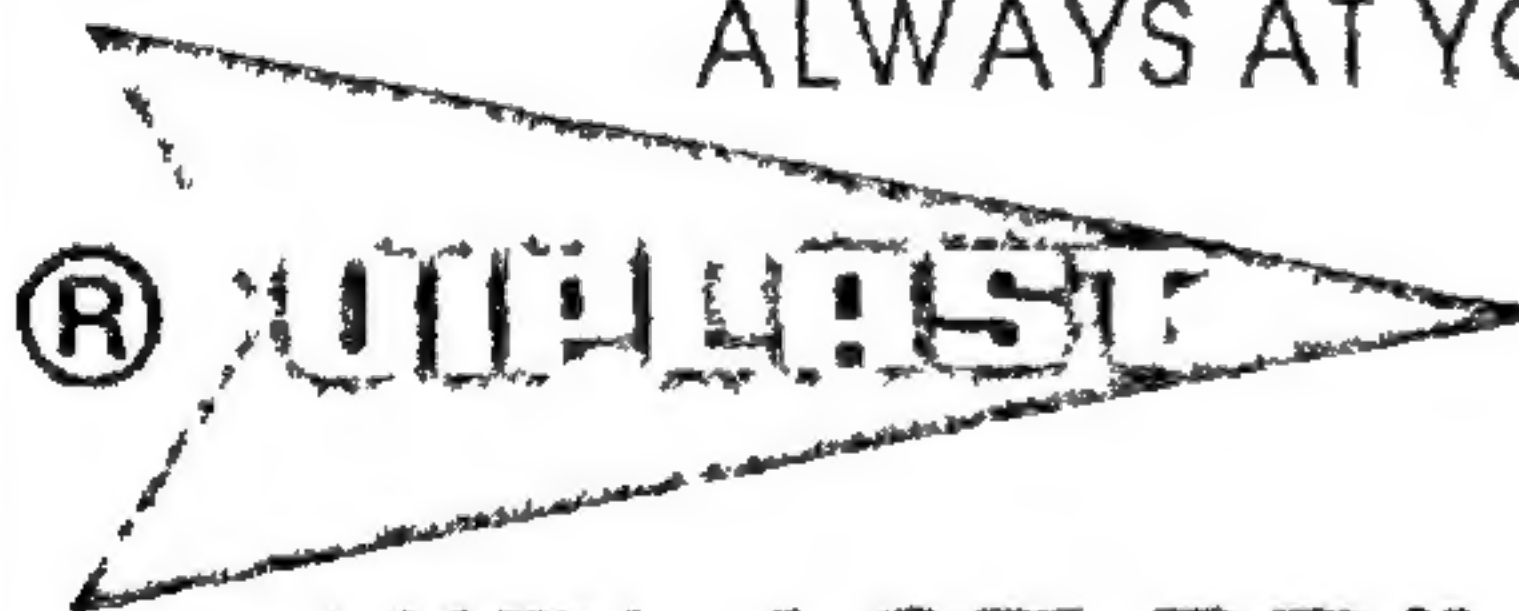
**PLASTIC PRODUCTS
THE BEST SINCE 1972**

WE HAVE ALWAYS ACTED ON THE PRINCIPLE

**RATHER LOOSE MONEY
THAN THE CONFIDENCE
OF OUR CUSTOMERS**

THE INTEGRITY OF OUR PRODUCTS
OUR GIVEN WORD
ALWAYS MEAN MORE TO US
THAN TEMPORARY GAIN

THIS IS OUR PRINCIPLE
FOR DECADES
AND
WE COMPROMISE ON ANY THING
BUT
OUR PRINCIPLE
ALWAYS AT YOUR SERVICE.

UIPLAST PRIVATE LIMITED

Office	City Office	City Office II
172/1, Srinivasa Industrial	229, Chickpet	6, P.C Lane
Estate, Bannerhatt Road	Bangalore - 560 053	SJP Cross
Bangalore-560 076	Phone 77262	Bangalore - 560 002
Phone 641402		Phone 238664